

یایا و ایلان‌هشت

آیا این همان حسینیه ارشاد است؟

مهندس رضا نورانی عارف نامدار سدهٔ هجدهم هجری، خواجه عبدالله انصاری که به‌حق زیربارین مناجات‌نامه فارسی را در طول تاریخ این زبان نگاشته است، در بخشی از *نحوای عاشقانه‌اش* به درگاه حق می‌تالد: «اَهلِی، به آن که عقل دادی، چه ندادی؟ و به آن که عقل ندادی، چه دادی؟» این پرسشی است که پاسخ در دلش نهفته است و آن همان است که پیامبر بزرگوار(ص) بسه حاصل عمر عزیزش فرمود: **یا علی**، **لا فخرُ أشد من الجهل** یا جامعه‌ای را تصور کنیم که برخی از سر فقر و مسکنت، جامه‌ای برای پوشیدن ندارند؛ پیامبر عزیز می‌فرماید از اینها فقیرتر هم هستند. برخی لقمه نانی هم ندارند که شکمشان سیر شود، می‌فرماید فقیرتر از اینان هم هستند. کفشی ندارند و در سرمای زمستان پاره‌پاره در برف و آب می‌روند، می‌فرماید باز هم فقیرتر از اینان هستند. چیز دیگری به ذهن ما نمی‌رسد، می‌فرماید: نادان از همهٔ اینها فقیرتر است، اگرچه جامه‌حریر بپوشد و از بهترین با پوشد و در رفاه و سستی باشد، چهل و نادانی، در برابر همه این نعمت‌ها، چیزی به ششمار نمی‌آید، چرا حق حقیقی همین است؛ چون پره‌های ممکن است همه آنها را دست برد، میراث کلانی به نادان می‌رسد، اما چون عاقبت‌اندیش نیست، همه را به‌زودی بر باد می‌دهد. مرد میراثی چه داند قدر مال؟ در عوض آن که از مال و مالت بهره چندانی ندارد، اما خردمند است، پایان‌نگر است؛ یعنی پیامد او را در نظر می‌گیرد، به جواب کارها توجه می‌کند و به نتیجه گفتار و کردارش می‌اندیشد و در نهایت راه و روش درست را در پیش می‌گیرد. این است که امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «**لا عقل کالتدبیر**: هیچ خردی همچون تدبیر نیست»، و تدبیر، اندیشیدن در عاقبت کارهاست. به قول مولی: مرد آخرین، مبارک پندهای است!

خوشبختانه متون روایی و اخلاقی ما آکنده است از این سخنان گزیده، و دریغاً که ما بی اعتنا از کنارشان می‌گذریم. انگار نه انگار که فرمایش مصومان برای استیصالِ اگر بتوانی، آنرا را با آب طلا می‌نویسم و چون کاغذ زر دست به دست می‌پریم، اما هنگام به کاربستن می‌می‌رسد. فراموش می‌شوند: حکایت همان مال میراثی که قدرش دانسته نیست، اما چرا حرف به اینجا کشید؟ برای اینکه باز ماجرای پدید آمده که بناگرجاهات جمعی است. همان جهری که فرمود شدیدترین نوع فقر است، گاه از حالت فردی مردم آید و عارضه جمعی می‌شود و درنتیجه گریبان‌بشپور می‌گردد و مردمانی را به فرد سر می‌افتد.

خانم بی‌قلمه شریعت رضوی (مبشپور) به دکتر پوران شریعتی(درمی‌گذرد که خدایش رحمت کند. او کیست؟ خواهر دو شهید است) که یکی آوازه‌ای ندارد: یکی اصغر شریعت رضوی که چند دفع از مرزهای ایران در مقابل ارتش متجاوز شوروی در سال ۱۳۲۰ به شهادت رسید؛ و دیگری هموست که با دو تن دیگر، واقعاً ۱۶ آذر را بر پا کردند. هم‌راهِ شریعت رضوی (آذر) که دکتر شریعتی در سوگش گفت: اگر اجباری که به زنده ماندن دارم نبود، خود را در برابر دانشگاه آتش می‌زدم؛ همان‌جایی که آذران در آتش پدید می‌یافتند، او را در پیش پای یکسون قربان کردند. پس احترام به یاد سوانح، که او برادرش به افتخار شهادت نایل آمده‌اند، واجب است و در بزرگداشتش نباید کوتاهی کرد؛ اما این همه ماجرا نیست. این زن هسمر مردی است که (معلم شهید انقلاب، لقب گرفته است؛ یعنی مرحوم دکتر علی شریعتی، خوش داشت به‌نامش یا نه، بخواهم یا نخواهم، پسندیدم یا نپسندیدم، دکتر شریعتی نقش یگانه‌ای در خیزش عمومی قشر دانشگاهی و تحصیل کرده نسبت به بین و امات و شخص امام‌خمینی(ره) داشت. حتی اگر اسلام‌نشیب او را اسلام‌سرابی بدانیم و آگاهی او را از متن دین کمک و احساسی به شمار بیاوریم و هزارگونه ایراد بجا و ناجیا به او و گفتار و کردار و حتی نیش بگیریم، اگر کم نصف باشیم، نمی‌توانیم نقش حساس او را در ایجاد گرایش عمومی به جانب دین و انقلاب نادیده بگیریم. در این زمینه کافی است که فرمایش امام و رهبر معظم انقلاب و مرحوم شهید دکتر بهشتی بگیریم. نمی‌شود از شریعتی گفت و نامی از پدر ارجمندش شریعت استاد محمدتحی شریعتی نبرد. در عظمت او همه پس کن گفتند! ما مبارزه علمی و دینی‌اش در دهه ۲۰، خراسان را از حلقوم شوروی و عمال داخلی‌اش بیرون کشید، و گرنه چه بسا آن در سر خراسان می‌رفت که پس از جنگ جهانی دوم، بر سر مردم پیرش آذری‌پایان رفت. با این مقدمه جای تردید نمی‌ماند که باید به این خاندان حرمت نهاد و اگر اندک احساس دینی به انقلاب می‌کنیم، احترام این خاندان را رعایت کنیم که فرمودند: «المرء یظفقی لولدِه»، احترام هر کسی با رعایت احترام فرزندانش (و البته خویشان و وابستگان نزدیکش) نگاه داشته می‌شود.

آیا چنین کرده‌ایم؟ ما مجاری که در تنشجیع پیکر این بانوی بی‌ادما گذشت، حاکی از آن است که هر هزانتی کوهانی در زمان حیات او کردیم. پس از وقاشش هم کردیم، نشکانه‌اش هم اینکه درهای حسینیه ارشاد را بستیم و نگذاشتیم هسمر مردی را (که در حکم روح حسینیه ارشاد بود)، از آنجا خارج کنند. با کدام محاسبه؛ معلوم نیست. هنوز یک هفته از نظارت‌ها خیره‌کنندهٔ ۲۲بهمن نگذشته، هنوز دو روز از دوازده پشور با شهید سپاه در اصفهان نگذشته، هنوز در ایام پرداخت‌های هسمیم که آنکه از نام و بار شریعتی است، به جای اینکه از این واقع، نمادی برای همدلی و وفای ملی بسازیم و مرهمی بر جراحات گذشته نگذاریم، آن را به خاطرهای غلی و دلشکن برای انبوه هوادران شریعتی می‌کنیم که بی‌شک دلی با انقلاب دارند. کمتر کسی را می‌توان یافت که دویستار شریعتی باشد و دل در گرو انقلاب نداشته باشد و برعکس، کدام ضدانقلابی را می‌شناسم که سایه شریعتی را با تیر زنند و از را یکی از مهمترین مسیبان انقلاب(!) به شما نباورد؟ و این است سزای کسی که داغ دو برادر شهید را بر دل داشت و زندگی به‌رمخاطره همسرش را اداره کرد و زندان و اختفا و شهادت او را تاب آورد و سهمی از خانم پس از پیروزی نخواست و باری بر دوش انقلاب نگذاشت و ادعای نکرد.

برایا در تصمیم‌سنجیده‌ای که عده‌ای در این مورد گرفته‌اند، هیچ بویی از تناسب یا نه برای فرمایش پیامبر اکرم(ص) دیده می‌شود که: «قلل الناس اشدهم ثماره للناس: خردمندترین مردم کسی است که بیشتر با مردم مدارا کند» و فرمود: «مُداراة الناس نصفُ ایمان». آیا امام علی(ع) مهربانی کردن و ملامت نشسان دادن به مردم را خود عاقل و خرد به‌شمار نباورد که فرمود: «العقل مداراة الناس» و نفرمود: «العقل»؟ کمتر از ناصدفر جمع شده‌اند تا با بانوی اخلاصی وداع کنند که سالها در سایه زیست و خودی نشان نداد و نمودی نداشت. احتمال منطقی کدام منجرارشکنی می‌رفت که باید درهای حسینیه بر روی دویست‌ان و وابگانشان بسته می‌شد؟ آیا این همان حسینیه ارشاد است که درهایش به روی همگان باز شد و از هر هرن و آیین و بازی می‌رفتند و مشتاقانه به دین و اسلام روی می‌آوردند؟ و این فواری پرتزده دهه ۵۰ که اخوان ثالث بدو سرشتی توصیف کرده است: «هوا دلگیز، درها بسته، سرها در گریبان، دست‌ها پنهان/ نقشها دلرمد، ده‌ها آسمن کلاه/ غبارلورده مهر و ماه…» آیا شریعتی پند که از «حسین وارث آدم» سخن راند و خون در رگهای منجمدشده جاری ساخت و «شبان بزرگ» را که نه‌ها مظفری برای پرتشانی و سبزه‌نری بود، تشنه‌اند و سرشتی قریب زنان اسیر مُد کرد تا وارد میدان جهاد شوند و با افتخار دخترانشان را زینب بنامند و باز در همین حسینیه، تاریخ اسلامی را که نه‌ها مده درسی بود، به متن زندگی مردم بکشاند و دستشان را در دست مجاهدان صدر اسلام بگذارد و با خاندان نبوت راه ببرد و آنگاه نشانشان دهد که «فاطمه با فاطمه است» می‌تواند الگوی زن مسلمان امروز، می‌باشد و آنها را با لحنی برخاسته از صداقت و صمیمیت، سرمشاق از شور دینی و ساز و آماده بازگشت به خویشن، کند. تا با بین آشتی کنند و از دام گسترده مارکسیسم به سلامت برهند.

آیا این همان حسینیه‌ارشاد است؟ آیا تصمیم‌گیران عاقبت‌نپندش که به‌ترین خویشان را برای رسانه‌های معاند فراهم کردند، هیچ فکر کرده‌اند که چنین رفتاری در فاطمی با بی‌بی‌فاطمه شریعت رضوی، ممکن است دهنیت تاریخی عده‌ای را در تحریک کند و حرفهای یزئند که هیچ سرازور نیست؟ آیا هرگز به این عواقب اندیشیده‌اند؟ آری، چرا هواره چنین رفتارهایی را بر ندانم اگر محمل کنیم؟ وقتی یک شبیهٔ نادرسدت بارها و بارها تکرار می‌شود و نتیجه سواش بر همگان پیداست، پس چرا نکتم کسانی که زود پربسب نفودی به دیگران می‌زنند، خود نفوذانی هستند که… همان‌ها که بارها مشخص شده ماموریتی جز تخريب و تآميد كردن و بربانی ندارند.

با گفتار خواجه عبدالله آغاز شد، چه بهتر که با عبارت دیگری از او پایان یابد: آن‌هم از زبان زنی که سوی بزرگوار او نیز یکی از زیرباین مناجات‌های عصر حاضر را بر زبان آورده است: «اَللّهُمَّ! بود و نابود من تو را یکنسان: از غم، مرا به بی‌زاری رسان. اَهلِی، آفریدی رایگان، و روزی دادی رایگان، پیامرز رایگان. که تو خدایی نه بازارگان».

یایا و ایلان‌هشت

نماینندگان دیروز در جلسه علنی مجلس به بررسی جزئیات لایحه بودجه ۹۸ پرداختند و چند بند از تبصره ۱ بخش درآمدی بودجه را بررسی و تصویب کردند.

به گزارش ایرنا، مجلس در یک روز یکشنبه و پنجشنبه در جلسه علنی مجلس به بررسی جزئیات لایحه بودجه ۹۸ پرداختند و چند بند از تبصره ۱ بخش درآمدی لایحه بودجه بود که در آن سهم صندوق توسعه ملی از منابع حاصل از صادرات نفت (نفت خام، میعانات گازی و خالص صادرات گاز) درصـد تعین شـود. نمایندگان همچنین بانک مرکزی را مکلف کردند در سال ۹۸ و متناسب با وصول منابع، بلافاصله نسبت به واریز این وجوه و سهم ۱۴٫۵ درصد شرکت ملی نفت ایران از کل صادرات نفت خام و میعانات گازی(معاف از تقسیم سود سهام دولت) و سهم ۳ درصد شرکت دولتی گاز وزارت نفت از محل خالص صادرات گاز (معاف از تقسیم سود سهام دولت و مالیات با نرخ صفر) و همچنین سهم ۳ درصد موضوع ردیف درآمدی ۱۱۰۰۹ جدول شماره(۵) این قانون اقدام کند. واریز این منابع مذکور به‌صورت ماهانه و برابر با از ماه یازدهم سال محاسبه و تسویه می‌شود.

با تصویب نمایندگان مجلس مابه‌التفاوت سهم ۲۰ درصد تعیین شده تا سهم قانونی ۳۴ درصد صندوق توسعه ملی به عنوان بدهی دولت به صندوق نفتی می‌شود.

نماینندگان همچنین تصویب کردند: گزارش به‌هرکرده وجوه سهم ۱۴٫۵ درصد مربوط به سهم شرکت ملی نفت ایران هر سه ماه یکبار توسط وزارت نفت به مجلس و کمیسیون‌های برنامه و بودجه و محاسبات و انرژی مجلس و سازمان برنامه و بودجه کشور ارائه می‌شود.

رئیس مجلس هم‌گام آغاز بررسی جزئیات لایحه بودجه و در پاسخ به پیشنهاد نادر قاضی پور بقیه از صفحه اول کم‌منظفه هشتم «امروز هم عمل ، زبان، رفتار و گفتار ما همین را می‌گوید.

حجت‌الاسلام والمسلمین دکتر حسن روحانی روز یکشنبه در اجتماع بزرگ مردم بندر لنگه گفت: برخی از همسایگان متأسفانه راه اشتباه را انتخاب کرده‌اند و ایران روابط برادرانه و صمیمانه با همه کشورهای منطقه را می‌خواهد.

وی با اشاره به حادته تروریستی روز چهارشنبه گذشته در تهران، اظهار داشت: «خوش شانس بودیم که با این حادثه برخورد نکنیم. ملت ما بی‌تردید انتقام خون این شهیدان عزیز را خواهد گرفت. ما اجازه نمی‌دهیم و نخواهیم گذاشت مردوران جنایتکاری که سلاح و منابع مالی آنها را بیگانگان تأمین می‌کنند، پاسداران عزیز و مرزداران غیور ما را به شهادت رسانند! بتوانند از دست انتقام الهی و مردم مؤمن ایران فرار کنند.

روحانی با تأکید بر این که امنیت منطقه به دست خود ما تأمین می‌شود و باید با اتحاد و همبستگی خردمان آمیت را تأمین کنیم، گفت: متأسفانه برخی همسایگان، به اشتباه فکر می‌کنند ایران چشم طمع به سمت آنها دارد در حالی که ایران خواهان روابط صمیمانه با همه کشورهای منطقه است.

وی با بیان این که در ضمن برای ایجاد اختلاف بین اقوام در ایران به هدف خود خود متوجه نیافته است، گفت: ارتش اقوام ایران و شیعه و سنی در کنار هم هستند.

رئیس جمهوری با تأکید بر این که برای توسعه کشور همچنان به تلاش خود ادامه می‌دهیم، گفت: همان طوری که شما مردم در جای جای این کشور ۲۲ مرد آهمن دیدیم و اعلام کردید راه انقلاب، آزادی و استقلال و مسیر حاکمیت ملی را ادامه خواهید داد همچنان‌ها توسعه کشور در پیش می‌گیریم.

وی در بخش دیگری از سخنان خود با بیان این که امروز روز آزمایش برای همه ما در دولت، مردم و مدیران دیروز در سهمین روزگار کنفرانس امنیت، مونیت، سیمین‌های وزیر امور خارجه و سیمین‌های وزیر بهداشت است، خروج از برجام و فشار بر اروپا برای نقض تعهدات قبل قطعنامه‌های امنیت را به شدت مورد انتقاد قرار داد و تأکید کرد: «آمریکا بسیار بیشتر از این می‌بایست بمباری بدبخیم خود درباره ایران را مداوا می‌کرد.

طریف درباره بردار دفاع موشکی ایران می‌پرسید: آیا کسی به ما جنگنده‌های دفاع از خود می‌فروشد؟ اگر مورد حمله قرار بگیریم، قرار است با شمشیر از خود دفاع کنیم؟ وی با اشاره به دشمنی طولانی آمریکا با ایران افزود: ایالات متحده همواره با این واقعیت که ایران از حق ابتدایی تعیین سرنوشت برای خود انحراف کرده، کنار نمی‌آید است. به همین دلیل برای مدت طولانی است که به‌طرز مداوم گویای هر سوی ایران متورک شده و اشتغال ذهنی سراسر کشور نسبت به ایران پیدا کرده است که تاکنون زیر اندامه هیست. طریف گفت: مشوه کردن چهره کشور من سیاست در دسترس‌تری بوده که توسط رئیس جمهوری ایران آمریکا مورد بهره‌برداری قرار گرفته است، سیاستی که در دولت‌های اقوامی آمریکا خود را به پشت آن مخفی کرده‌اند. آمریکا بسیار بیشتر از این باید این پیامبر بدبخیم خود را مداوا می‌کرد، چرا که این امر تبدیل به یکسای زبرترین خطرات حتی برای منافع خودش و البته صلح و امنیت بین‌المللی شده‌است.

افراد بی علاقه و آشکارا مجبور شده و در ورشو ، معاون رئیس جمهوری و وزیر خارجه آمریکا هر دو از او سر باز می‌کنند. برای این عمل به نهادهای ذیل برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ ششوری است، بدون آنکه موفقیت عملی زیادی را به دست آورده باشد – مورد عرزشی قرار دارند.

«مسئله‌های که بنش مجدداً تکرار کرد

وی اضافه کرد: پنس معاون رئیس جمهوری آمریکا در همین مونیت، این مسـئـله که راجع‌به تکرار و گرد کشیدن بیان کرد که در صورت عرزشی اروپا باید به آمریکا پیوندد و بدون در نظر گرفتن امنیت خود تعهدات برجامی‌اش را نقض کند. اتهامات نفوذآمیز وی به ایران به ویژه اتهام جواهرانه اش در نسبت دادن بهودی سیتی به جاره‌ای مردمی که در تورات به بیان سچات دادن بهودیان مسیح جهانی را مضحک و در عین حال خطرناک است.

یایا و ایلان‌هشت

سهم صندوق توسعه ملی از منابع صادرات نفت ۲۰ درصد تعیین شد

نماینده اروپه‌گیت، رهبر معظم انقلاب اسلامی کتبا اعلام فرمودند: با توجه به شرایط کنونی کشور

صندوق توسعه ملی از منابع حاصل از صادرات نفت ۲۰ درصد تعیین شـود.

نماینده اروپه‌گیت پیشنهاد تبصره ۱ لایحه بودجه سال ۹۸ داد که در مورد سهم صندوق توسعه ملی از منابع حاصل از صادرات نفت است را مطرح کرد.رئیس مجلس هم در پاسخ به این پیشنهاد اظهارداشت: رهبر معظم انقلاب در این زمینه کتبا دستور فرموده‌اند.

وی افزود: بسا توجه به اینس که رهبری سیاست‌های صندوق را ابلاغ فرموده بودند که هر سال سهم صندوق توسعه ملی از منابع حاصل از صادرات نفت ۲۰ درصد اضافه شـود، اما ایشان امسال کتبا مرقوم فرمودند با توجه به شرایط کنونی کشور این میزان ۲۰ درصد تعیین شـود.

خبر دیگر آن که مجلس سسقف درآمدهای نفتی را بیش از ۱۲ هزار میلیارد تومان تعیین کرد. علی لاریجانی هم در جلسه علنی مجلس، با اشاره به حادته تروریستی در سیستان و بلوچستان ادامه داد: دولت پاکستان باید پاسخگویی این اقدام باشد که از سزمین آنها این گروهک عملیات را طراحی و عمل کرده است.

رئیس مجلس خاطرنشان کرد: وزارت امور خارجه و دستگاه‌های امنیتی باید رسیدگی جدی به این حادثه کنند تا این مقطع پاکستان نمی‌تواند غیرمسئولانه عمل کند.

لاریجانی یادآور شد: با همه احترامی که برای دولت پاکستان پاکستانی این گونه رفتارها سطح همکاری دو کشور را به شدت مخدوش می‌کند.رئیس مجلس همچنین اقدام عجولانه آمریکا و رژیم صهیونیستی در نسبت بسبب ورشو را تشاگر دست خالی آنها دانست و افزود: این همه سروسدا و نتیجه آن چند سخنرازی تکراری و

رئیس جمهوری: هیچ‌گاه قدرت ایران در اندازه کنونی نبوده‌است

روحانی تأکید کرد: تردید نداریم راه درستی را انتخاب کرده‌ایم و در دست را به حول و اوقه الهی تا پیروزی نهایی ادامه خواهیم داد.

رئیس جمهوری با اشاره به همکاری ایران با آمریکا و استراتژیک برای کشور دانسته که بیش از ۹۰۰ کیلومتر مرزهای ساحلی دارد و دارای ۱۴ جزیره بسیار مهم است و جایگاه استراتژیکی همچون تنگه هرمز در

خود دارد.

زیردریایی بوسی افاتع

به آب انداخته شد.

زیردریایی فاتح به عنوان نخستین

ساخت جمهوری اسلامی ایران

محسوب می‌شود.

زیردریایی فاتح، ایرسانه‌ای و نیچه ۴۱۲ هزار قطعه و نیچه تلاش چهار میلیون و ۲۰۲ هزار نفر ساعت، متخصصان توانمند داخلی است که در صنایع دریایی وزارت دفاع با همکاری نیروی دریایی ارتش و متبرکان دانشگاه‌ها و مراکز علمی-کشور، طراحی و آماده شد.

زیردریایی فاتح با بهرمنادی ۷۶ عنوان فناوری روز دنیا و سامانه‌های پیشرفته سوناری، رانت تکنیکی، مدیریت نبرد ترکیبی، سامانه هدایت موشک زیردریسی به سطح،هدایت‌آژدر، جنگ الکترونیکی و مخابراتی، سامانه مخابراتی امن و یکپارچه و دهها سامانه مدرن دیگر برپوردار است که موجب افزایش قدرت دفاعی و آفندی نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران خواهد شد.

زیردریایی کلاس نیمه سنگین بومی ایران، همزمان با چهلپنجم سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی با حضور و دستور رئیس جمهوری به آب انداخته شد. روحانی دیروز با حضور در کارخانجات نیروی دریایی ارتش ای که سه می‌توانیم از منطقه خودمان حراست و حفاظت کنیم، همه ملت‌های منطقه را به برادری و حسن مجاورتی دعوت می‌کنیم و تأکید می‌کنم که نِسار به حضور آمریکا در منطقه نداریم. آنها هر چه زودتر در منطقه را ترک کنند ثبات و امنیت در منطقه بیشتر می‌شود.مردم خوشحالتر خواهند بود.

طریف ادسه داد: آمریکا مبتنی بر این تمرکز بیگانه‌و و سواوس روان پرشانه خودش، برای مدت طولانی مشوق ماجراجویی مخرب و باغی‌گری دولت‌های اقماری خودش بوده است. تسلیح مدله حسین بر جنگ بر ضد ایران تا حدی از افراط آری، از کمک و معاونت در جرم ویران کردن سوریه و بمباران بیگانه‌ها ر بین تا سروش خاکبرن بر حسب یک نخست‌وزیر و مله کردن یک خبرنگار؛ همزمان، ایالات متحده به صورت سیستماتیک تجاوززوی می‌فرمود؛ شرم آور اسرائیل بر ضد فلسطینی‌ها، راجع به جلوه داده و بر نقض جدی حاکمیت لبنان و سوریه سروش گذاشته است. و همه به پنهان (هیچ‌هشت ساله تحمیلی) که طریف خاطرنشان کرد: ایالات متحده ادعا می‌کند و برخی نیز طوطی را و چشم بسته اتهامات مطرح می‌کنند که ایران در منطقه دخالت می‌کند. اما هیچکس تاکنون از کشور پرسیده است: منطقه چه کسی فقط یک نگاه کوتاه به نقشه بینناید. اگر ایالات متحده ۱۰ هزار کیلومتر راه برای کرده تا پایگاه‌های خود را در مرزهای ما برپا کند، می‌توانیم تهدید می‌کنند؟

طریف ادامه‌داد: موشک‌های بی‌شماری که برای وحشت یمن به کار رفته‌اند، یا موشک‌های دفاعی ایران که صرا بر باز داشتن در دفاع مشروع از خود استفاده شده‌اند؟

طریف ادامه‌داد: موشک‌های بی‌شماری که برای وحشت یمن به کار رفته‌اند، یا موشک‌های دفاعی ایران که صرا بر باز داشتن در دفاع مشروع از خود استفاده شده‌اند؟

وی پرسید: آیا این ایران است که تهدید به نابودی به دیگران می‌کند یا نتانیاهو رئیس همه‌جوبان‌های دروغ‌گوشت که آشکارا تهدید به کشور من را کرده، آن را زمانی که در کنار کارخانه ساخت بمب‌های هسته‌ای ایستاده است؟

طریف گفت: این مسـئـله که راجع‌به تکرار و گرد کشیدن بیان کرد که در صورت عرزشی اروپا باید به آمریکا پیوندد و بدون در نظر گرفتن امنیت خود تعهدات برجامی‌اش را نقض کند. اتهامات نفوذآمیز وی به ایران به ویژه اتهام جواهرانه اش در نسبت دادن بهودی سیتی به جاره‌ای مردمی که در تورات به بیان سچات دادن بهودیان مسیح جهانی را مضحک و در عین توافق هسته‌ای باشد یا مبارزه با

اخبار داخلی

وزیر خارجه پاکستان: آماده همکاری با ایران

برای مبارزه مشترک با گروه‌های تروریستی
شاه محمود قریشی وزیر امور خارجه پاکستان در تماس تلفنی با طرف ضمن ابراز همدردی و محکومیت حادته تروریستی اخیر، تأکید کرد کشورش آماده مبارزه مشترک با گروه‌های تروریستی است.

وی از اعزام یک هیات تخصصی برای گفتگو با مقامات ذیربط به ایران خبر داد و تأکید کرد: پاکستان آماده هرگونه همکاری برای بررسی این حادثه تأسفیرانه و مبارزه مشترک با گروه‌های تروریستی است.

دربان خل سسگنکوی وزارت امور خارجه گفت: در پی حادته تروریستی ۲۴مرد در سیستان و بلوچستان، سفیر پاکستان توسط دستیار وزیر و مدیرکل آسیای غربی به وزارت امور خارجه احضار شد. بهرام قاسمی افزود: در این ملاقات ضمن اشاره به افزایش اقدامات تروریستی در داخل خاک پاکستان از جمله حادته تروریستی اخیر در جاده خاش – زاهدان، اعتراض کشورمان ابلاغ و با صراحت تأکید شد که ایران از دولت و ارتش پاکستان انتظار دارد با فاطمیت و جدیت لازم علیه پایگاه‌ها، تحركات و استقرار گروه‌های تروریستی فعال در مناطق مرزی این کشور با ایران برخورد کند و اجازه ندهد این گروه‌های تروریستی بیش از این با اقدامات تروریستی و غیرانسانی خود، موجبات تشدید ناامنی و بدبینی و بی اعتمادی بین دو کشور را فراهم کنند. در ادامه از دولت پاکستان خواسته شد اقدامات سریع و لازم برای شناسایی و دستگیری عوامل جنایت تروریستی جاده خاش – زاهدان را انجام دهد. سپاه پاسداران، اجازه نمی‌دهیم رویای دشمنان آرامش جامعه را بخشدند داد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

به گزارش ایرنا، در پی حضور حماسی و باشکوه ملی تشریف ایران در مراسم تشییع و خاکسپاری پیکرهای مطهر پاسداران و مصادف با هفته امنیت کشور که در جنایت تروریستی سیستان و بلوچستان به شهادت رسیده بودند، سپاه پاسداران پیامی صادر کرد: در این پیام آمده است: برگزاری مراسم باشکوه تشییع و خاکسپاری پیکرهای مطهر پاسداران اقبال انقلاب و مادفاین امنیت کشور و ملت که در جنایت افسنجایی تروریستی در سیستان و بلوچستان به شهادت رسیده بودند، باز دیگر پیوند وثیق و ناگسستنی ملت عظیم‌الشان و دشمن شراب ایران – سه (به‌ویژه در مسیر شرف و نهادهایر و امنیه – باز از راه و آرزوهای اسلامی‌باب محمد(ص) و تصویر درخشان الهام‌بخش اراده و عزم راسخ آنان در تداوم خط و راه تاریخ‌ساز شهیدان را در معرض جهایان قرار داد.

تهدیدهای نیروی دریایی

نیروی دریایی ارتش ، اظهار داشت: قدرتی که می‌تواند صد‌ها مایل دورتر نیروی مخصوص برآورد. از منابع ما حراست و حفاظت کند. زیردریایی فاتح به‌لحاظ کوچک بودن ابعاد بدنه و پرتابه، هوشمندی دستگاه‌ها و سامانه‌ها و حرکت ثابت و در زیر آب، بسیار کم صدا است و کشف آن با سونارهای غیر عامل بسیار دشوار و استفاده از سونار عامل برای کشف آنها چندان موضوع حساس نیست، چراکه سطح مقطع سوناری آنها نسبت وی ادامه داد: ۴۰ سال پیش از اوایل سال ۱۳۵۸، همیسن مرکز با نیروی دریایی و توانمندی‌هایش آشنا شده. در این سال‌ها فعالیت‌های این نیرو را دیده‌ایم که جای قدردانی دارد، شاید جنگ تحمیلی و فشارهای دشمن محرک بیشتری بود که ما بتوانیم در صنعت دریایی به خود متکی شـویم. اگر سلاح به صورت ارزان و عادی در اختیار ما قرار می‌گرفت شاید با این شتاب و انگیزه دیدن ساخت صحران بومی‌بودیم.

رئیس جمهوری افزود: امروز خوشبختانه ایران در زمین و دریا به خود متکی است. هیچ‌گاه قدرت ایران در این حد در دهه‌های نبرده است؛ بلکه شاید در دهه‌های اخیر هم چنین توانمندی‌بودیم. مخصوصا که امروز کنار ارتش، سپاه پاسداران و نیروهای دلاور میرا هم حضور دارند و این توانمندی‌ها بسیار چند برابر کرده است.

روحانی شخص است توانمندی ما در برابر همه کسانی که چشم طمع دارند نامطلوب است. وی در ادامه گفت: من باید از نیروی دریایی ایران، سپاه پاسداران، وزارت دفاع و همه پرسنل در همه کارکنان و ذهنسین در زمینه دریایی قدردانی و تشکر کنم. این که امروز ما سازه‌نه ناوچه‌های مختلف هستیم و هم سازه‌نه‌ها در دریایی در سطح‌های مختلف هستیم به معنای توانمندی ایران است.

روحانی گفت: نبرس جمهوری در این مراسم گفت: نبرس عسلس و همه بنادر و آبشاه سزمینم ما شهاد و گواه تلاش نیروهای مسلح ما و کشتیرانی آژدر این منطقه و هرچین هستند. انرژی به سراسر جهان هستند. این نشانی است که کشور ما تهدیدی برای جهان نیست.

روحانی با اشاره به قدرت هم نبود که ایالات متحده می‌خواست، اما بهترین چیزی بود که می‌توان به دست آورد. نیروی دستگاه دیپلماسی ایران می‌تواند این اروپایی‌ها بپایانه‌های سیاسی خوبی در حمایت از برجام) صادر کرده‌اند، در عین حال یادآور شد، اما در عمل باید اقدامات بیشتری انجام دهد. اگر روزی آمریکایی‌ها به اروپا بگویند باید رابطه تجاری خود با چین را قطع کنید، آنها چه می‌کنند؟ هسسان کار را اکنون انجام دهید، چراکه اگر در برابر یک زورگو نایستید، زورگوتر می‌شوید.طریف همچنین در پاسخ به سؤالی و در واکنش به تهدید فرانسه در مورد اعمال نبرج‌های موشکی علیه ایران تصریح کرد، آن زمان (هیچ‌هشت ساله تحمیلی) که با جنگنده‌های فرانسوی، تسلیحات شیمیایی آلمانی، تانک‌های انگلیسی و آواکسی‌های آمریکایی و تسلیحات روسی به ما حمله می‌شد، زمانی که ما را موشکباران می‌کردند، هیچ‌کس کوچک‌ترین ابراز دفاعی به ما نمی‌داد، نه پافانند و نه موشکی ابراز دفعی به ما می‌کرد.

وی پرسید: هرچین امروز آیا کسی به ما تسلاح می‌فروشد؟ آیا کسی به ما جنگنده‌ای برای دفاع از خود می‌فروشد؟ اگر مورد حمله قرار بگیریم قرار است با شمشیر از خود دفاع کنیم؟

طریف در بخش دیگری از جلسه پرسش و پاسخ اعلام کرد: تا زمانی که سرمایه‌گذاران سودی باوجود کلن خاتقینی همچنان به عریشان شعی می‌روند، نمی‌توانید امید امید که دلیل عدم حضور سرمایه‌گذاران شما در ایران حقوق شما است… عرستان سسعودی از مهم‌ترین حامیان قطعنامه حقوق بشری علیه ایران بوده، آیا این حقوق بشری است که شما می‌خواهید؟

می‌خواهید؟

طریف در بخش دیگری از جلسه پرسش

و پاسخ اعلام کرد: تا زمانی که سرمایه‌گذاران

سودی باوجود کلن خاتقینی همچنان به عریشان

شعی می‌روند، نمی‌توانید امید امید که دلیل

عدم حضور سرمایه‌گذاران شما در ایران حقوق

شما است… عرستان سسعودی از مهم‌ترین

حامیان قطعنامه حقوق بشری علیه ایران بوده، آیا

این حقوق بشری است که شما می‌خواهید؟

وزیر خارجه پاکستان: آماده همکاری با ایران

برای مبارزه مشترک با گروه‌های تروریستی
شاه محمود قریشی وزیر امور خارجه پاکستان در تماس تلفنی با طرف ضمن ابراز همدردی و محکومیت حادته تروریستی اخیر، تأکید کرد کشورش آماده مبارزه مشترک با گروه‌های تروریستی است.

وی از اعزام یک هیات تخصصی برای گفتگو با مقامات ذیربط به ایران خبر داد و تأکید کرد: پاکستان آماده هرگونه همکاری برای بررسی این حادثه تأسفیرانه و مبارزه مشترک با گروه‌های تروریستی است.

دربان خل سسگنکوی وزارت امور خارجه گفت: در پی حادته تروریستی ۲۴مرد در سیستان و بلوچستان، سفیر پاکستان توسط دستیار وزیر و مدیرکل آسیای غربی به وزارت امور خارجه احضار شد.

بهرام قاسمی افزود: در این ملاقات ضمن اشاره به افزایش اقدامات تروریستی در داخل خاک پاکستان از جمله حادته تروریستی اخیر در جاده خاش – زاهدان، اعتراض کشورمان ابلاغ و با صراحت تأکید شد که ایران از دولت و ارتش پاکستان انتظار دارد با فاطمیت و جدیت لازم علیه پایگاه‌ها، تحركات و استقرار گروه‌های تروریستی فعال در مناطق مرزی این کشور با ایران برخورد کند و اجازه ندهد این گروه‌های تروریستی بیش از این با اقدامات تروریستی و غیرانسانی خود، موجبات تشدید ناامنی و بدبینی و بی اعتمادی بین دو کشور را فراهم کنند. در ادامه از دولت پاکستان خواسته شد اقدامات سریع و لازم برای شناسایی و دستگیری عوامل جنایت تروریستی جاده خاش – زاهدان را انجام دهد. سپاه پاسداران، اجازه نمی‌دهیم رویای دشمنان آرامش جامعه را بخشدند داد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

به گزارش ایرنا، در پی حضور حماسی و باشکوه ملی تشریف ایران در مراسم تشییع و خاکسپاری پیکرهای مطهر پاسداران و مصادف با هفته امنیت کشور که در جنایت تروریستی سیستان و بلوچستان به شهادت رسیده بودند، سپاه پاسداران پیامی صادر کرد: در این پیام آمده است: برگزاری مراسم باشکوه تشییع و خاکسپاری پیکرهای مطهر پاسداران اقبال انقلاب و مادفاین امنیت کشور و ملت که در جنایت افسنجایی تروریستی در سیستان و بلوچستان به شهادت رسیده بودند، باز دیگر پیوند وثیق و ناگسستنی ملت عظیم‌الشان و دشمن شراب ایران – سه (به‌ویژه در مسیر شرف و نهادهایر و امنیه – باز از راه و آرزوهای اسلامی‌باب محمد(ص) و تصویر درخشان الهام‌بخش اراده و عزم راسخ آنان در تداوم خط و راه تاریخ‌ساز شهیدان را در معرض جهایان قرار داد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

سپاه پاسداران در پیامی بر عزم خود در صیانت از سبر امنیت، شرف و حیثیت دشمنان و بدخواهان نظام اسلامی و حامیان تروریست‌های تکفیری آرامش جامعه را خدشه دار و به مخاطره اندازد.

جشنواره‌ای گسترش‌یافته که در اسین ناپایی دلارا، بلکه جایزه کوچکی پیرد، ولی حتی سوم نشد. (از بنیاد، روزنامه‌نگاران یادش‌اسند)ا طرح این بود:رایبسنسوز کروزو (که به‌کلمه هنوز در آن جزیره تهاست) پیامی می‌نویسند و به بطری Bottle-حالی می‌اندازد و در اقیانوس رها می‌کند. آن‌سوتر در جزیره Satan، لوپیس جذامی (فهرمان زمان پاپیون -شارپز) نیز پیامی می‌نویسدو در بطری می‌اندازد و در اقیانوس رها می‌سازد:از بطری متفاوت و کاغذ متفاوت هر یک، روشن می‌شود که تنها دریافت‌کننده پیام آنان، خودشان هستند.

روزنامه‌نگاران امروز نیز دارند وارد چنین سرگذشتی می‌شوند: پیام آنان را کمتر کسی می‌کند. خودشان می‌خوانند. تیر از روزنامه‌های امروز به اندازه‌ای پایین آمده است که در دست‌به‌دست شدن میان دست‌ان‌کاران مطبوعات تمام می‌شود و دیگر نیاز به خواننده ندارد.

امروز سیمای روزنامه‌نگاری کاغذی، بری در آب است که حتی ورزش یک نسیم، تصویرش را به تکانه وای دارد. چنین موقعیت لژرانی را روزنامه‌نگاری منتقد مکتوب هرگز، به یاد ندارد: در گذشته پدیدار شدن تلویزیون، تکانشی ایجاد کرده بود:ولی این یکی (رسانه‌های دیجیتال) زلزلهٔ ۱۲ ریشتری است.

روزنامه‌نگاری

در مورد چالش‌های روزنامه‌ها – رسانه‌ها دیجیتال و آماتور خبرنگار اینترنتی– بایدان دو منظر به «ایران» و «جهان» نگرینست
*** ابراهیم جعفری – مدرس علوم ارتباطات دانشگاه: در زمانه ما مخاطب روزنامه‌هاخوشبختانه فعال اند و منفعل نیستندو روزنامه‌ها می‌کاوندو به دنبال خبر و مقاله و مصاحبه و گزارش هستند**

سایه‌راسی دیگر
روزنامه‌نگار نه اسلحه می‌کشد که بکُشد و نه از کشت و چرایی هواداری می‌کند و نه کین می‌ورزد و انتقام می‌گیرد، بلکه تنها رویدادها را می‌نگارد و به بطری رسانه خود قرار می‌دهد و در اقیانوس رها می‌سازد شاید که اتفاقی کسی برداردش و بخواندش.

روزنامه‌نگار کارش، تلنگر و تکانش است و اگر کسی می‌پندارد هدف‌اش سیاسی‌ست، مشکل خودش است و باید به بازسازی و تعمیر ذهن توهم‌گرای خودش بپردازد نه این‌که روزنامه‌نگار را تنبیه کند. البته برخی روزنامه‌نگاران دچار لغزش می‌شوند امگر پزشکان نمی‌شوند؟! آیا هیچگاه همه پزشکان را به سبب لغزش یک همکار آنان، متهم و مجازات می‌کنند؟

امروز روزنامه‌نگاری با شرکت‌های فرجهانی، دربرگیرنده امنیت است، تهی شده: برای همین گزرناسی دانش‌مؤختگان این رشته، بیش از گذشته دیده می‌شود. روزنامه‌نگاری در کنار همه چالش‌هایش، قربانی خشونت هم هست. فدراسیون جهانی روزنامه‌نگاران در گزارش روزبازپسین روزهای سال ۲۰۱۸ از ۹۶ زن روزنامه‌نگاران نام می‌برد که در یک سال کشته شده‌اند، به دیگر سخن، دوازده تن بیش از سال ۲۰۱۷.

در تابستان ۲۰۱۸ در یورش به دفتر روزنامه «کاپیتال گرت» –یکی از دیرینه‌ترین روزنامه‌ها در شهر آنابولیس– یک مکتوب به پنج تن از روزنامه‌نگاران کشته شده‌اند. مهاجم پس از شکست در روند قضایی یک پرونده افترا، برای

می‌کوشند سسر یا بمانند: اکنون در شرایط مالی از کل کشتگان روزنامه‌های جهان، نه قربانی یک اتفاق، بلکه هدف قرار گرفته‌اند.

سازمان گزارشگران جهانی، در پیامی در باره سرکوب روزنامه‌نگاران در سال ۲۰۱۸ –

جهان را در خود جای داده‌اند. ۳۳ روزنامه‌نگار حرفه‌ای (از ۸۰ زن قربانی رسانه‌ها) در سال ۲۰۱۸، هنگام کار خبری کشته شده‌اند.

نابیدشدن ۲۰۰۰ سال روزنامه‌نگاری

دویست سال روزنامه‌نگاری سستی، گام آرام (تدریجاً) نابیدی می‌شود: هر سال شمار زیادی روزنامه‌نگار، کار خود را از دست می‌دهند و کار دیگری بلد نیستند انجام دهند. با اینترنت و رسانه‌های دیجیتال، جیع‌های بنفش زیادی آزاد شده است و در برابر آن سخنان آرام و حقیقت‌گرای روزنامه‌نگاران با دیرین با غوغاآلاری خفه می‌شود. رسانه‌های دیجیتال،

کم‌تر بر حقیقت‌جویی و آزمون (تجربه‌گرایی) استوار است. دسترسی به رویدادها را راسین از ویژگی‌های کلیدی جامعه با است و اینترنت با همین هدف رایش یافت: ولی یاقدم این نوزاد، خوش شگون نبود و با شکستن سدها، سیل روان کرده است و همه را در گردابی از رویدادهای ترسناق فرو می‌برد.

روزنامه‌نگاری
روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

روزنامه‌نگاری یک رشتهٔ حرفه‌ای است که در آن گزارش‌های روزانه از رویدادها و اخبار به صورت منظم و به‌طور منظم در یک رسانه چاپ می‌شود. این رسانه‌ها می‌توانند به صورت چاپی، آنلاین یا به صورت تلفظی باشند. روزنامه‌نگاران به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند و به‌طور منظم به‌روزرسانی اخبار و رویدادها را انجام می‌دهند.

«امید است که روزنامه‌های کاغذی کارهای تحقیقی بر جای بمانند و دوام بیارود. زنده‌یاد پرفسور معسوم منصف‌نژاد باور داشت که در اکوسیستم ارتباطی، یک رسانه هم روز به‌روست و آن این رسانه دیگر نیست، بلکه در کوران رقابت‌ها این جهت‌هاست که دستخوش تغییر می‌شود: برای نمونه تاکنون هیچ رسانه‌ای جای رسانه دیگر را نگرفته است و فقط تلگراف از میان رفت و به جایش تلگرام آمده‌است.» «تاکنون صدها خبر از آمریکای لاتین رسیده که نشان از پایان کار سوسیالیست‌ها داده است

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

«امید است که روزنامه‌های کاغذی کارهای تحقیقی بر جای بمانند و دوام بیارود. زنده‌یاد پرفسور معسوم منصف‌نژاد باور داشت که در اکوسیستم ارتباطی، یک رسانه هم روز به‌روست و آن این رسانه دیگر نیست، بلکه در کوران رقابت‌ها این جهت‌هاست که دستخوش تغییر می‌شود: برای نمونه تاکنون هیچ رسانه‌ای جای رسانه دیگر را نگرفته است و فقط تلگراف از میان رفت و به جایش تلگرام آمده‌است.» «تاکنون صدها خبر از آمریکای لاتین رسیده که نشان از پایان کار سوسیالیست‌ها داده است

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

ترن روزنامه‌ها، سرگردان در جابه‌جایی ریل‌ها

چالش‌های روزنامه‌نگاری سنتی

دوشنبه ۲۹ بهمن ۱۳۹۷ - ۱۲ جمادی الثانی ۱۴۴۰ - ۱۸ فوریه ۲۰۱۹ - سال نو د و سوم - شماره ۲۷۲۲۴

دیگر روزنامه‌ها، میزهای کارش را به اینترنت برده است؛ با این آگاهی که دیگر هرگز روزنامه پایشین نخواهد بود و باید با فرم‌های جدید کارهایش را از نقطه صفر آغاز کند. کوچیدن این روزنامه به جای انگشتن شادی در ربیبا، آنان را نگران ساخته است که سرگذشت همانندی را در پیش روی خود ببینند.

آغاز دست‌خواهند داد؟

روشن نیست چرا در میان شغل‌های نابودشونده در دوران دیجیتالیزم از روزنامه‌نگاری نام برده نشده است.

کیوان ربیایی بور، کارشناس بیمه، هفت کسب‌وکاری که در دوران پیشرفت فناوری نو (اوماسیون) در آستانه نیستی‌اند، تا دیروز گمان می‌رفت خدشه‌ناپذیر خواهند بود. پزشکی و کالت بیشتر گمان می‌رفت بی‌چالشین و ایمن

از هر گزندلی‌ست زیر دانستن رازهای پیچیده آن‌ها نیست؛ اما کارها به روال گذشته پیش نمی‌رود و صحنه‌هایی که روزنامه‌خوان ساعت‌ها دم در خانه بنشیند به هوای رسیدن روزنامه دلخواه خود، زیاد است؛ روزنامه‌ای که دیگر هرگز به دستش نخواهد رسید. روزنامه‌ای که قرار بود دست‌کم تا ۵ سال دیگر چاپ و پخش شود، سرمایه‌گذار، یک‌شبه جلوی چاپ و همزمان جلوی زیان‌پیش‌ترامی گیرد.

در این یک دهه تیراژشان را به یک‌چهارم کاهش داده‌اند که در کل، به میلیون‌ها نسخه می‌کشد؛ چشم‌اندازها و پیش‌آگاهی‌ها و کاریکاتورها نشان از پیکری ناخوش و تکیده و رو به نیستی نشان از آلمان دارد؛ چالش‌های بی‌شمار همچو گاز-دهای آتش‌سوزان، هرچه را که کاغذ است می‌سوزاند، آنچه که آشکار است و روشن همچو روز، این است که جوانان سخت سرگرم در اینترنت و شبکه‌های اجتماعی و پلتفرم‌هایی مانند یوتوب، نمی‌آیند پول بدهند و مشترک روزنامه کاغذی شوند. آنان به نسبت پدر و مادر خویش با هیچ با بسیار کمتر روزنامه می‌خوانند چون اینترنت زمانی‌برایشان باقی نگذاشته است.

خبرنگار شهروند هر رویداد و سخنی را مورد استناد قرار می‌دهد. در هر گونه خبرپرانی (چه کاغذی یا اینترنتی)، چنین رفتارهای ساده‌انکارانه، شاید مورد توجه‌گذار قرار گیرد ولی در درازمدت اعتمادآفرین نخواهد بود

روزنامه‌نگاران پرفشفال که با پیگیری باورنکردنی، در پی «که، کی، کجا، چرا و چگونه» هستند، حرف اول را می‌زنند و پاسخگوی عطش خوانندگانند

خبرنگار شهروند هر رویداد و سخنی را مورد استناد قرار می‌دهد. در هر گونه خبرپرانی (چه کاغذی یا اینترنتی)، چنین رفتارهای ساده‌انکارانه، شاید مورد توجه‌گذار قرار گیرد ولی در درازمدت اعتمادآفرین نخواهد بود

روزنامه‌نگاران پرفشفال که با پیگیری باورنکردنی، در پی «که، کی، کجا، چرا و چگونه» هستند، حرف اول را می‌زنند و پاسخگوی عطش خوانندگانند

خبرنگار شهروند هر رویداد و سخنی را مورد استناد قرار می‌دهد. در هر گونه خبرپرانی (چه کاغذی یا اینترنتی)، چنین رفتارهای ساده‌انکارانه، شاید مورد توجه‌گذار قرار گیرد ولی در درازمدت اعتمادآفرین نخواهد بود

روزنامه‌نگ

عرفان عاشقانه حافظ

دکتر نصرالله پورجوادی	بخش دهم
	
<div>روشنایی:بخش چشم (یا چشمه، یا چنان که در جای دیگر گفته است: «خرکه») خوش دست دانسته: گرچه خوشبخت فلک چشم و چراغ عالم است/روشنایی:بخش چشم اوست خاک پای تو</div>	
<div>مضمون دیگر این اسبست که خاک راه دوست سرمه‌ای است که عاشق به چشم می‌کشد: گردی از رهگذر دوست به کوری رقیب/ بهر آسایش این دیده خونبار یبار.</div>	

چنان که ملاحظه می‌شود، حافظ یک مضمون شاعرانه را که احمد غزالی فقط اشاده‌ای گذرا بدان کرده است، گرفته و آن را هنرمندانه به کار بسته است. غزالی همین حال را با مضمون «سگ کوی دوست» هم بیان کرده، ولی این مضمون با طبع شاعرانه حافظ چندان وفق نمی‌داده و لذا اعتنایی بدان نکرده است؛ اما مضمون خاک راه یا خاک در برابرش خوشایند بوده و تا می‌توانست، آن را بسط داده است. از چیزهای دیگری که جزو «مضافات» و «منویات» معشوق به ششمار می‌آید و حافظ بدان‌ها توجه کرده است، یکی جای پای معشوق است و دیگر هواداران کوی دوست: بر زمینی که نشان کف پای تو بود

سالها سجده صاحب‌نظران خواهد بود

مرا عهدی است با جانان که تا جان در بدن دارم
هوادران کویش را چو جان خویشن دارم
مضمون خاک راه یا خاک در و امثال آنها به یکی از تجربیات عمیق دینی اشاره می‌کند: تجربه‌ای که انسان از صفات جلالی خداوند دارد و متکلم معاصر **رو돌ف اوتسو** (۱۸۶۹-۱۹۳۷) آن را «تجربهٔ خوف و خشیت» می‌خواند. معانیی که حافظ با این مضمون بیان کرده، راههای تازه‌ای برای بیان تجربیات عرفانی می‌گشاید.

۱۸. فراق و وصال
گرفتار بودن روح در قفس تن، جدایی و فراق او از معشوق است و عاشقش خواهان رسیدن به اوست. این رسیدن را اصطلاحاً «وصال» می‌گویند. پس عاشقش خواهان وصال است، و اگر یک لحظه نتواند از وصال بهره‌مند شود، به قول حافظ گویی دنیا را به او داده‌اند.

وصال دوست گرت دست می‌دهد یک دم

برو که هر چه مراد است، در جهان داری چیزی ترجیح می‌دهد، حتی به بهشت.
نعم خلد چه باشد؟ وصال دوست طلب

ترجیح دادن دوست به بهشت از قدیم در تصوف مطرح بوده و سعدی قبل از حافظ همین مضمون را در غزلی بیان کرده است:
گر مخیر بکنندم به قیامت که چه خواهم؟

دوست ما را و همه نعمت فردوس، شما را اما نکته‌ای که حافظ بیشتر از نوح‌الجانان آموخته است، این است که عاشقش نباید به فکر وصال باشد. مراد عاشق باید چیزی باشد که معشوق خواسته است:

میل من سوی وصال و قصد او سوی فراق
ترک کام خود گرفتن تا برآید کام دوست
نوح‌الجانان رسیدن به معشوق و یکی شدن با او را دو مرحله دانسته‌اند: یکی مرحله‌ای است که عاشق به معشوق می‌رسد و به او نظر می‌دهد و او را در کنار می‌گیرد و می‌بوسد و با او نرد عشق می‌یازد. این مرحله را وصال می‌نامند؛ دوم وقتی است که عاشق خود را به یکی در معشوق می‌بازد و از خود نیست می‌شود. این مرحله را احمد غزالی «حقیقت وصال» می‌نامد. حافظ نیز وقتی از نظر کردن به معشوق و بوس و کنار سخن می‌گوید، از وصال یاد می‌کند.
چو مستعد نظر نیستی، وصال معجوی که کام جم نکند سود،
اما وقتی از نیستی خود در معشوق یا شاهد یاد می‌کند، از «حقیقت وصال» سخن می‌گوید. در وصال هنوز نوعی دوری وجود دارد؛ چه، هنوز ناظری هست و منظوری؛ هنوز عاشقی هست و معشوقی. زمان آن هم روزی ممکن است به سر آید و عاشق باز گرفتار هجران و فراق شود. روزی معشوق عاشق را از جام وصال سرمه کند و روز دیگر او را گرفتار چمن جفا کند. چرا حافظ، جزو سیرتبی‌ای از هجر

نکردی شکر ایام وصالش؟
ولی در «حقیقت وصال» هیچ‌گونه نشانهٔ دوری نیست؛ چه، عاشق از خودی خود فانی شده است. در واقع عاشق از مدنی که در وصال است و به معشوق نظر می‌افکند و او را در آغوش می‌گیرد، منتظر حقیقت وصال، یعنی نیست شدن از خودی است.

نکردی شکر ایام وصالش؟
شبان تیره مرادم، فانی خویشن است
«وصال» اگرچه بالاترین مرحله از حرکت و عشق عاشق نیست، ولی به هر حال مرتبه بالایی است. مرتبه‌ای است که جان عاشق توانسته از هر چه معشوق است، قطع کند و به پیشگاه معشوق برسد و او را با همهٔ حسن و جمالی که دارد، مشاهده کند، رسیدن به این مرحله خود کار بسیار دشواری است. عاشق باید در عمل موفق شود که دل از هرچه غریب‌دوست است، ببرد.
از همهٔ عملی برای رسیدن به این مرتبه، یکی عبادات است که صوفیه بدان «معاملات» می‌گویند؛ مانند ذکر و فکر و اعمال عبادی دیگر. اما یک راه عملی دیگر هم هست که صوفیان ایرانی و حافظ درپیش می‌گرفتند و آن، نظر به شاهد و به طور کلی بهره‌مند شدن از مظاهر چشم معشوق الهی است. این قبیل اعمال را در مذهب نوح‌الجا از طریق شرکت جستن در مجالس سماع انجام می‌دادند. سابقهٔ مجلس سماع در میان صوفیان ایرانی و نوح‌الجا به پیش از حلاج می‌رسد.

۱۹. مرغ و قفس
تمثیل‌های دیگری نیز برای رفتن از ترفه به جمع و رسیدن به توحید به کار رفته است که ریشه «گنوسی» دارند و عرفا و حکمای اشراقی نیز پارهای از آنها را به کار برده‌اند. یکی از آنها تمثیل مرغ و قفس است. مرغ معمولاً نماد روح یا جان است و قفس نماد قالب یا بدن. آشنیان این مرغ را در بهشت است که به همان عالم جان است. بودن این مرغ در قفس، موقتی است؛ چه، او مسافری است که وطن اصلی خویش را ترک کرده و به این جهان آمده است. قفسی که مرغ جان در آن گرفتار آمده است، سزاوار او نیست. او باید از قفس آزاد شود تا بتواند به آشیانهٔ خود که باغ بهشت یا روضه رضوان است، برگردد.

چنین قفس نه سزای چون من خوش‌الحانی‌ست
روم به روضه رضوان، که مرغ آن چمنم
در بیت زیر، حافظ عالم جان را با گویی دوست، خوانده و خود را غریبی دانسته است که مشتاق بازگشتن به وطن خویش است. هوای کوی تو از سر نمی‌رود، آری

غریب را دل سرگشته با وطن باشد
نوح‌الجا به کار رفته است در ساحت مذهب عاشقانه و نوح‌الجا به کار برده است. در این ساحت مرغ، لیلی است که در دامن عشق دلبر یا معشوق خود می‌افتد. این دامن همان زلف شاهد است که با معشوق است و مرغ دل با دیدن دانه و طعم کردن در آن، به پای می‌افکند. این تصویر نمادین را احمد غزالی در بیت زیر به کار برده است:

اصل همه عاشقنی ز دیدار افتد

چون دیده بداید، آنگی که افدت

در دام طمع، مرغ چه بسیار افتد
پروانه به طمع نور در نار افتد
و حافظ مضمون هر دو بیت را باهم در یک بیت آورده است:
از راه نظر، مرغ دلم شکست هواگیر

ای دیده، نگه کن که به دام که درافتا!
دامی که مر دل عاشقش در آن می‌افتد، زلف معشوق است و دانه‌ای که طعم در آن می‌بندد، خالی است بر رخ او.
از دام زلف و دانه خال تو در جهان
یک مرغ دلم نماند نگشته شکار حسن

زلف او دام است و خلائش دانهٔ آن دام و من
بر امید دانای افتادهم در دام دوست
ولی گاهی هم مرغ دل را به دام نمی‌اندازند، بلکه او را را تیری که می‌زنند، شکار می‌کنند.
چه خوش صید دلم کردی، بنامز چشم مست را
که کس مرغان وحشی، را از این خوشتر نمی‌گیرد
ادامه دارد

اشاره: با آنکه چهار سال از درگذشت مرحوم

استاد باستانی پاریزی گذشته است، عیایات ایشان در حق روزنامهٔ اطلاعات همچنان ادامه دارد: نمونه‌اش مقالهٔ حاضر که آقای مهندس حمید باستانی در چند سطر کوتاه نوشته‌اند: برنامهٔ روزانهٔ من خواندن و غلط‌گیری کتاب‌های پدر است با کمک دردانه خانم. در حال غلط‌گیری کتاب «حصرستان» بودیم و مقالهٔ اصلی آن که در باب طبری است و تاریخ‌نویسی او و گرفتاری‌هایی که تاریخ‌نویسان هر دوره دارند. در این مقاله با‌نویس مفصلی هست که ذکر خبری است از اطلاعات و چرایی عدم درج مقاله‌ای به نام «نومید نیستیم ز احسان نوبهار...» در اطلاعات حدود سی سال قبل. دیدم بهتر است تصویر آن را تقدیم کنم، هر جور مناسب دانستید، عمل بفرمایید. تقریباً مطمئنم این مقاله در سال‌های بعد نیز در اطلاعات چاپ شده است... دو سه سال پیش، وقتی جنگاوران بی‌نظیر ما در واقعهٔ فتح حلیجه کردستان و دریاچه، پیروزی چشم خیره‌کنی به دست آوردند، محمولاتی صاحب عنوان که هم خودش هم یک یا تاریخ‌نویس است، تحت‌الاسلام رفسنجانی، ضمن یک سخنرانی، هنگام برشمردن پیشرفت‌های نیروهای ما، بدون مقدمه، محضاً الله، اشارهای بسه قصور اهل تاریخ در وقایع روز کرد و به قول کرمانی‌ها، «چوب به گناگ» بعضی‌ها زد که در روزنامه اطلاعات چاپ نشدند، و مخلص از این مورد توضیحی به روزنامه فرستاد، که البته چاپ نشد. هرچند دو سه سال او امروزه ده پانزده سال] از نگارش آن گذشته و شاید هم بسیاری از مطالب آن کهنه شده باشد؛ اما عیبی ندارد، خوانندگان هم به تکرار نوشته‌های من عادت کرده‌اند! مقاله را این‌طور شروع کرده بودم:

نومید نیستیم ز احسان نوبهار... در خطبهٔ پرهیجان جمعهٔ گذشتهٔ نماز تهران، امام‌جمعه که عملیات فهرمانهٔ نیروها را تشریح می‌کرد، جمله‌ای نیز طردا لب‌لب به زبان آورد و ضمن توضیح این که ... با چه برنامه‌ای رزمندگان اسلام توانستند از این خط عبور کنند و چند کیلومتر آب را در شب مهتاب بگذرند، فرمان فرزندان خسود را در نظر بگیرید. تاریخ‌نویسان دنیا خیلی بی‌انصاف و عنود هستند، و حاضر نیستند اینها را بزرگ بکنند: هنرمندان دنیا، اینها که می‌خواهند حوادث دنیا را مجسم بکنند، الان زبان و قلمشان و هنرشان اینجا برای مردم کار نمی‌کند... اینجا پنج سال است گلوله می‌یزد، و تمام کف آن را فرازت قطعه قطعه شده پوشانده است...»

(اطلاعات شنه ۲۷ دی).

از این که ایشان تاریخ‌نویسان و هنرمندان را در یک یک ردیف قلمداد فرموده‌اند، جای کمال تشکر است؛ ولی معمولاً آنها که تاریخ را از ردیف هنر خارج کرده به صورت علمی طرح می‌کنند، این هم‌ردیفی را نمی‌پسندند. حسرف نمایندۀ امام در شورای عالی دفاع می‌شد از کنارش رد شد، به دلیل اینکه می‌گوید: «تاریخ‌نویسان دنیا خیلی بی‌انصاف و عنود هستند، یعنی می‌شدند گفت که مقصود تاریخ‌نویسان خودمانی نیست، و خلاصه می‌شد زیر سیبیلی رد کرد و گفت: ان‌شاهد! گریه است! یعنی می‌توانیم نگاهی به همکاران خود بکنیم و با همدیگر بگوئیم: الحمدلله که ما طرف خطاب ایشان نیستیم، مقصود ایشان تاریخ‌نویسان دنیا بوده است و نفت ریختن و کیریت کشیدن بر عظام رمیم ویل دورانت امریکائی، و توبین بی انگلیسی، و گروگی و اپانیایی، و پطروفسکی روسی، و یورگای وولایینی، و گیبون انگلیسی، و آلبر ماله فرانسوی و بسیاری امثال اینها که خوشبختانه یا بدبختانه، هم‌اکنون همهٔ آنها زیر خوراهای خاک خفته و درواقع خوششان به تاریخ پیوسته‌اند و با لالاق در پشت دیواری هستند که صدای اعتراض آنها به گوش کسی نخواهد رسید و لابد صدای اعتراض کسی را هم نمی‌شنوند.

مورخی که از همه چیز مطلع نباشد، نمی‌تواند تاریخ بنویسد، و تاریخی که بر «جریانات مسلط ظاهری» متکی باشد، تاریخ نیست. در بیشتر دنیا، کمتر از سی‌سال که موعد گشتوند قبلاهی کهنه‌های آرشیه‌هاست، نمی‌تواند باشد.

آن که زود و بدون دست‌انرسی به اسناد متقن بخواهد مورخ شود، مرغ بی‌هنگام است!

مخلص که اصولاً نه تنها مورخ نیست، بلکه اصلاً نمی‌تواند خوش را جز، عارف‌های تاریخ براند، چون به هر حال «نون مزایانی و مزایبانی تاریخ» را می‌خواند، به حساب انجام یک واجب فراقی «مثل نماز میت» که در تکلیف اربا از دیگران ساقط می‌کند- در اینجا چند کلمه به زبان می‌آورد.
این جسات روززین به چند دلیل است: یکی آنکه گویندۀ کلام همولایی بداهه است و سیاه سوختهٔ گویهرای دوردست، و معلوم مردم کذب که دورنمای سیرعتی برابر چشم دارند، شاید افق انشائاتش هم گرانهاش بیشتر بوده باشد. در ثانی آنکه آقای علی‌اکبر هاشمیری رفسنجانی مؤلف یک کتاب تاریخی هم هست و بنابراین «پیراهن ما و

ایشان در یک آفتاب خشک می‌شود». همهٔ این عوامل، به اضافهٔ پیروی و سالخودگی و در آستانهٔ یازنشتگی بودن مخلص، به حق خونزاده جرأت می‌دهد که دوسه کلمه‌ای من دفاع نکتم

با «بچه ولات» خود به زبان بیارور...

اولاً توقع خارج از اندازه از یک مشت پیرفیتال پوسیده-اسخخوان نباید داشت. آن روز که جنگ با تیر و کمان بود و حرکت سپاه روزی فوش چهار فرسنگ، باز هم آن اهل علم و اهل سلاح و اهل قلم، نه تنها کمکی به سپاه نمی‌کردند، بلکه سرباز سرایزان بودند، و وقتی هم که پای شرکت در امور نظامی پیش می‌آمد، باز هم مایهٔ فخرناری بودند، و حیل و تدبیر خود را نجات می‌دادند، چنانکه وقتی تیمور از افغانها، دستور داد هر کس که در اردو هست، باید یک سسر برپاده یاپورد تا در ساختمان مرابه به کار برند (و البته گویا هفتادهار سسر آوردند)، ولی به هر حال، مقصود اهل قلم همراه اردوست که به

در واقعهٔ فتح حلیجه کردستان و دریاچه، پیروزی چشم خیره‌کنی به دست آوردند، محمولاتی صاحب عنوان که هم خودش هم یک یا تاریخ‌نویس است، تحت‌الاسلام رفسنجانی، ضمن یک سخنرانی، هنگام برشمردن پیشرفت‌های نیروهای ما، بدون مقدمه، محضاً الله، اشارهای بسه قصور اهل تاریخ در وقایع روز کرد و به قول کرمانی‌ها، «چوب به گناگ» بعضی‌ها زد که در روزنامه اطلاعات چاپ نشدند، و مخلص از این مورد توضیحی به روزنامه فرستاد، که البته چاپ نشد. هرچند دو سه سال او امروزه ده پانزده سال] از نگارش آن گذشته و شاید هم بسیاری از مطالب آن کهنه شده باشد؛ اما عیبی ندارد، خوانندگان هم به تکرار نوشته‌های من عادت کرده‌اند! مقاله را این‌طور شروع کرده بودم:

نومید نیستیم ز احسان نوبهار... در خطبهٔ پرهیجان جمعهٔ گذشتهٔ نماز تهران، امام‌جمعه که عملیات فهرمانهٔ نیروها را تشریح می‌کرد، جمله‌ای نیز طردا لب‌لب به زبان آورد و ضمن توضیح این که ... با چه برنامه‌ای رزمندگان اسلام توانستند از این خط عبور کنند و چند کیلومتر آب را در شب مهتاب بگذرند، فرمان فرزندان خسود را در نظر بگیرید. تاریخ‌نویسان دنیا خیلی بی‌انصاف و عنود هستند، و حاضر نیستند اینها را بزرگ بکنند: هنرمندان دنیا، اینها که می‌خواهند حوادث دنیا را مجسم بکنند، الان زبان و قلمشان و هنرشان اینجا برای مردم کار نمی‌کند... اینجا پنج سال است گلوله می‌یزد، و تمام کف آن را فرازت قطعه قطعه شده پوشانده است...»

(اطلاعات شنه ۲۷ دی).

از این که ایشان تاریخ‌نویسان و هنرمندان را در یک یک ردیف قلمداد فرموده‌اند، جای کمال تشکر است؛ ولی معمولاً آنها که تاریخ را از ردیف هنر خارج کرده به صورت علمی طرح می‌کنند، این هم‌ردیفی را نمی‌پسندند. حسرف نمایندۀ امام در شورای عالی دفاع می‌شد از کنارش رد شد، به دلیل اینکه می‌گوید: «تاریخ‌نویسان دنیا خیلی بی‌انصاف و عنود هستند، یعنی می‌شدند گفت که مقصود تاریخ‌نویسان خودمانی نیست، و خلاصه می‌شد زیر سیبیلی رد کرد و گفت: ان‌شاهد! گریه است! یعنی می‌توانیم نگاهی به همکاران خود بکنیم و با همدیگر بگوئیم: الحمدلله که ما طرف خطاب ایشان نیستیم، مقصود ایشان تاریخ‌نویسان دنیا بوده است و نفت ریختن و کیریت کشیدن بر عظام رمیم ویل دورانت امریکائی، و توبین بی انگلیسی، و گروگی و اپانیایی، و پطروفسکی روسی، و یورگای وولایینی، و گیبون انگلیسی، و آلبر ماله فرانسوی و بسیاری امثال اینها که خوشبختانه یا بدبختانه، هم‌اکنون همهٔ آنها زیر خوراهای خاک خفته و درواقع خوششان به تاریخ پیوسته‌اند و با لالاق در پشت دیواری هستند که صدای اعتراض آنها به گوش کسی نخواهد رسید و لابد صدای اعتراض کسی را هم نمی‌شنوند.

قول خواندمیر: «... بعضی از اهل علم و تقوا که در ملازمت صاحبقران مغفلوار بودند و نمی‌خواستند که به قتل کسی اقدام نمایند، سر از سیاقینی می‌خریدند و نزد خادم بارگاه سلطنت می‌بردند؛ و در اول روز، سری به پنجاه دینار بود و در آخر، سری یک دینار می‌روختند و هیچ کس نمی‌خرد!»
بنابراین خیلی از اهل علم، آن صنایع حق‌التألیف را هم که از تیمور برای نگارش تاریخ دریافت کرده بودند، دادند و سر خریدند و تقدیم پیشگاه «کلمنار تاریخ» نمودند! آن روز که سلاح جنگ، تیر و کمان بود و یک تیر و سیر، باز هم این سربازران سپاه با سربازان سپاه نمی‌توانستند همراه باشند. امروز که دیگر جبهه، سراپا خون و آهن و آتش است، و تنها سبکباران سبکباران هستند که می‌توانند با جوانان خشکوش هفتمد شوند و این کار را خبرنگاران و فیلم‌داران به حد کمال به مرحلهٔ عمل رسانده، سرفصل‌های تاریخ آینده را با خون خود، رنگین نگاشته‌اند. ثانیاً این حرف را بگوئیم که هیچ‌کس - چه دوست و چه دشمن - در ایران، متکرر و با غافل از فداکاری‌های فهرمانهٔ فرزندان ایران در آن طرف این دریای خروشان نمی‌تواند باشد. و من کرمانی بیشتر از همه باید خسندود باشم که دوست خاص بعد از کریم‌خان زند که «علیمحمدخان را با جمعی از سواره و پیادهٔ الوار و کرمانی به تصرف بصره تعیین شدند و ایشان را با طوایف اعراب بصره در کنار شط‌العرب مجادلتی سیمه‌گین و مجاربتی سنگین رفت و جمعی از جوانان ناسمی با علیمحمدخان کشته شدند.» (تجربه‌الاحرار: نصیح مروح حسن فانی طباطبائی، ص ۴۳)، آری، بعد از دویست سال، این

لشکر ثارالله کرمان بود که همراه دیگران قدم به کرانهٔ «افا» نهاد. (رکن: مقاله سکرستانزیر سکر، سردار قسم سلیمانی، روزنامه نسل آفتاب، شماره ۷۰۵) ولی هیچ می‌دهد که دوسه کلمه‌ای من دفاع نکتم
از مورخینی - یا به قول ایشان تاریخ‌نویسانی - که بی‌انصاف نیستند و عنود هم نیستند ولی در میدان جنگ هم نیستند.
من اگر جای وکلای مجلس شورای اسلامی می‌بودم، در آن روز که قانون قصاص را تصویب می‌کردم، در صدر آن و اولین ماده آن این نکته را تصویب می‌کندم: «قصاص خوب است، ولی قصاص قبل از جنایت، قصاص دارد، ولو آنکه از جانب همان رئیس مجلس اعمال شود که قانون قصاص را تصویب می‌کند.»

بنده نمی‌دانم کدام مورخ دنیایی چنین بی‌انصافی و عنادی از خود نشان داده است که در این نظقی مهم آقای رفسنجانی مورد چنین خطایی قرار گرفته است؟ آنچه مسلم است، هنوز حوادث ایران در

تاریخ نوشتن خواهد شد

دکتر محمدابراهیم باستانی پاریزی

مراحل ابتدایی تاریخ است، و هیچ مورخی براساس روابط علت و معلولی، قادر نیست تاریخ حوادثی را بنویسد که مثل کوه یخ، هنوز شش‌هفتم آن در زیر آب پنهان است. او بعضی تکه‌های آن به دلیل امواج تازه، از زیر آب سر بیرون می‌کند؛ مثل مقالهٔ سردار سرتیپ جعفری در مصاحبه با علیرضا اشراقی، (منرج در حیات، نر شماره ۶۸۰). همین چند وقت پیش، خود خود شمس‌افازه، چوب چاپ پیام عیدی را خورد که اتفاقاً هیچ زندگی هم نداشت و بلافاصله خشم حکومت، چنان زد بر بساطش پشت پایی که هر خاشاک او عیان فاجایی، یعنی روزنامهٔ زند زنجایی رفت که عرب رفت و نی انداخت.].

اگر مقصود نوشتن و تصویر حوادثی است که اکنون در اطراف شط‌العرب می‌گذرد، امروز بهتر فیلم‌برداران در آنجا حضور دارند و مهمترین اسناد زنده را برای تاریخ‌نگاران بعدی فراهم می‌کنند. روزنامه‌نویسان و عیان اهل قلم نیز، آنها که تاب و توان حضور در آنجا را دارند، از فداکاری و جان‌فشانی به معنای واقعی دریغ نوزیده‌اند؛ ولی خود شمس بهتر می‌داند که آنچه آنها می‌کنند و آنچه آنها می‌نویسند، تاریخ نیست. تحریر یا ثبت حوادثی است که البته مهم‌مانده است و در آینده، تاریخ آنها را جزء آنها خود خواهد شناخت و مقامات سیاسی بالاتر از آنان قضاوت خود را خواهد کرد. تحریر وقایع روز، در حکم تاریخ‌نگاری نیست. بعد از اینجا به عنوان نمونه دو سه سطر از دو کتاب تاریخی برایتان نقل می‌نمایم. هر دو مربوط به یک حادثه است. می‌توانیم، در «امیرکبیر در گورخانهٔ حمام، غرق خیالات خود نشسته بود، جلاخان شاه وارد

قلمرو آزادی قانونی

آنها را که حکم حکومتی و یا حکم فقهی بر می‌شود، بلکه این دولت است که باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگانی ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض قوانین مصوب مجلس بینیم، یعنی ممکن است دو نهاد قانون‌گذاری و قوهٔ قضائیه و دادلکفر وجود داشته باشد و یا نه؟ حکم حاکم در این صورت باید از راه قانون و با تدبیر نمایندگان ملت، تکلیف این مسائل را روشن کند؛ سخنی که در محرم صاحب غرور در بارهٔ حکم حاکم آمد، آیا در روزگاری که دارالاسلام و دارالشعرب وجود ندارد و جای آن در غرض

عمرو موسی: کشورهای عربی باید قدردان

ایران و ترکیه در پرونده سوریه باشند

سرویس خارجی: «عمرو موسی» دبیرکل سابق اتحادیه عرب، رژیم های عربی را به قدردانی از ایران و ترکیه به دلیل حضور پررنگ در سوریه فراخواند.

ایمن دیپلمات کارکنسته مصری در گفت‌وگوی اختصاصی با روزنامه «الغد» اردن گفت: عرب ها باید به خاطر حضور ایران و مختلف رویه‌روست؛ دو کشوری که تلاش می کنند رهبری خاورمیانه را به است آورند و نقش منطقه ای را از آن خود کنندو با حمایت از بازگشت دوباره سوریه به اتحادیه عرب که عضویت آن در سال ۲۰۱۱ به حال تعلیق درآمد، یاد آور شلند- ما می خواهیم، سوریه بار دیگر به عنوان یک کشور عربی محوری در منطقه، مطرح شود. وی همچنین گفت: دشمنی با ایران باید موجب فراموشی خصومت اسرائیل و حذف آرمان فلسطین از اولویت عرب شود.
پس از اتخاذ چنین موضعی، یک اشتباه سیاسی است.
در این حال «انگلا مرکل» صدراعظم آلمان در کنفرانس امنیتی مونیخ گفت که خروج ایران از سوریه موجب افزایش نفوذ ایران و روسیه در سوریه خواهد شد. همزمان روزنامه واشنگتن پست در گزارشی از درخواست آمریکا از کشورهای اروپایی برای ارسال ۱۵۰۰ نیروی جدید به سوریه خبر داد. منابع آگاه به این رسانه گفته‌اند که در صورت موافقت اروپا با این خواسته، آمریکا حاضر است ۲۰۰ تن از نظامیان خود را برای کمک به این نیروها در شمال شرق سوریه نگه دارد. در همین ارتباط «لیندسی گراهام» سناتور جمهوریخواه نیز در کنفرانس امنیتی مبینی گفت که ستاد مشترک ارتش آمریکا در حال مذاکره با مسران کشورهای اروپایی برای اعزام نیروهای تازه نفس به منطقه است. این درحالی است که وزیر خارجه اسپانیا با درخواست ایالات متحده از کشورهای عضو اتحاد برای پر کردن خلاء ناشی از عقب‌نشینی نظامیان آمریکایی از سوریه مخالفت کرد.جوزپ بورل وزیر خارجه اسپانیا در اظهاراتی در نشست امنیتی مونیخ گفت:اسپانیا و کشورهای عضو ناتو حاضر نیستند جای خالی نظامیان آمریکایی را پس از خروج از سوریه پر کنند. در چنین شرایطی وزیر دفاع جدید لبنان در جریان دیدار با همتای ترکیه‌ای خود، اعلام کرد که حضور نیروهای ترکیه در شمال سوریه بدون موافقت دمشق اشغالگری محسوب می‌شود.

سختان اسد

رئیس جمهوری سوریه با بیان اینکه آمریکا گروه‌های تحت حمایت خود را به اعتمان‌ها، خواهد فروخت، تأکید کرد که وجه‌موجب خاک سوریه آزاد خواهد شدد و ترکیه نمی‌تواند شُروط خود را بر کمیته تدوین قانون اساسی تحمیل کند. «بشار اسد» در جمع رؤسای شو‌رهای شهر استان‌های سوریه پس از حدود ۱۵ ماه حضور یافت و ضمن تأکید بر آزاد شدن کل خاک سوریه، بدون اشاره مستقیم به نام گروه‌های سوریه، گفت که به‌اندازه هیچ پشتیبانی جز ارتش و دولت سوریه ندارند و آمریکا آنها را به «اعتمان‌ها» خواهد فروخت. اسد، رجب طیب اردوغان را «جیره‌خوار حقیر آمریکا» توصیف کرد، به گفته او از ابتدای بحران گدایی واشنگتن را کرده که وارد شمال سوریه شود اما نمی‌تواند شروط خود را بر کمیته تدوین قانون اساسی سوریه تحمیل کند و دمشق با هر نیروی بیگانه مثل دشمن و اشغالگر برخورد می‌کند. بشار اسد یادآوری کرد که جنگ سوریه تمام نشده و همزمان درگیر چهار جنگ نظامی، اقتصادی (تحریم و محاصره)، روانی (فضای مجازی) و جنگ مفیدان و سودجویان داخلی است و اگر اراده ملت سوریه، ایستادگی و ارتش و نیروهای همدریف ارتش و کمک کشورهای متحد، دوست و برادر نبود، موفقیت‌هایی که تاکنون دمشق به دست آورده، به دست نمی‌آمد. اسد گفت، برگزاری انتخابات محلی در موعه اصلی خود، یکی از سیاست‌های اصلی کشور بود که برگزاری آن به معنای قدرت ملت و دولت و موفقیت در مقابله با تروریسم بود، اسد بیان اینکه طرح تجزیه، چیز جایی نیست، گفت که این طرح محلود به سوریه نمی‌شود و کل منطقه را شامل می‌شود. وی گفت، سوریه با شجاعت جنگید و استوارت خواهد بود. اگرچه برخی از طریق طرح اندیشه‌های ویرانگر به دنبال ایجاد اختلاف و دودستگی جدید در جامعه سوریه هستند.

بن سلمان» با ۷ هواپیمای اسکورت ۱۲ هزار از نظامی پاکستانی وارد اسلام آباد شد

سرویس خارجی: ولیعهد عربستان با هفت هواپیمای اسکورت ۱۲هزار نیروی امنیتی پاکستان وارد ریودگاه «خوران» اسلام آباد شد. بن سلمان ولیعهد عربستان با هفت هواپیمای اسکورت جنگنده‌های جی-اف ۱۷- پاکستان وارد اسلام‌آباد شد و از بین هواپیمایی که وی در همراهی می‌کردند دو فروند به عربستان بازگشتند. همچنین برای

رئیس الحشدالشعبی: ایران تنها کشوری بود که در زمان ظهور داعش به کمک عراق شتافت

سرویس خارجی: رئیس سازمان الحشدالشعبی و مسئول امنیت ملی عراق در سخنانی اتهامات «واشنگتن» علیه «تهران» مبنی بر اینکه ایران مهد ترور است را داناتن و ادعاهایی غلط دانست و اعلام کرد: ایران تنها کشوری بود که بعد از ظهور داعش، به کمک عراق شتافت و از ما در مقابل تروریست‌ها حمایت کرد. «فالح فیاض» در مصاحبه‌ای با هفته‌نامه «الشیپگل» درباره ادعای دولت آمریکا علیه ایران گفت: «ما به عنوان اولین کسانی هستیم که به برنامه‌های موشکی ایران به اشپگل گفت: اگر اروپا در باره ساخت موشک از سوی ایران نگرانی و شکایت دارد پس باید به ما بگفته‌اند. بغیرود، ما تجربه جنگ اسلحه با عراق داریم و این توانیم در منطقه ای با شرف مسلح بی دفاع باشیم. ایران در زمان جنگ با عراق چیزی در دفاع خود نداشته.

وزیر خارجه در پاسخ به سوئالی درباره قدرت نظامی و توسعه برنامه موشکی ایران خاطرنشان کرد: ما مجبور به دفاع از خود هستیم. متهم (ما) ملوما در تسلیحات است. طرفی با بیان این که کشورهای حاشیه خلیج فارس در سال ۲۰۱۸ میلادی به میزان ۱۰۰میلیارد دلار تسلیحات خریدانه‌اند:افزود: ما بخشی از این هزینه را صرف می‌کنیم و تسلیحات ما صرفا دفاعی هستند.

طرفی در باره نگرانی اروپایی‌ها نسبت به برنامه‌های موشکی ایران به اشپگل گفت: اگر اروپا در باره ساخت موشک از سوی ایران نگرانی و شکایت دارد پس باید به ما بگفته‌اند. بغیرود، ما تجربه جنگ اسلحه با عراق داریم و این توانیم در منطقه ای با شرف مسلح بی دفاع باشیم. ایران در زمان جنگ با عراق چیزی در دفاع خود نداشته. وزیر خارجه در ادامه این گفتگو درباره حمایت تهران از حزب الله لبنان اظهار داشت: حزب الله لبنان در مقابل حملات اسرائیلی‌ها از خود دفاع می‌کند. اسرائیل برای بمباران اهداف در صمیم قلب ایران به هوانی سعودی‌ها در یمن سکوت کرده است.در حالی که سوریه را

صاحب امتیاز: شرکت ارتباطی (مؤسسه اطلاعات مدیر مسئول: سیدمحمدودعائی سردبیر: علیرضا خانی نشانی:تهران -بلوار میرداماد -خیابان مصطفی جنوبی (نفت‌جنوبی سابق) ساختمان اطلاعات -کدپستی ۱۵۴۹۵۳۱۱۱(تهران) پست تصویری تحریریه ۲۲۲۵۸ تلفن: ۲۹۹۹۹ نمایانگهی‌ها ۲۱۶۰۱۹۷۲۲۲۵۸ تلفن پذیرش آگهی‌ها ۱۸-۱۲-۲۲۲۵۸۰۱۲۷ نشانی اینترنت: http://www.ettelaat.com پست الکترونیکی: ettelaat@ettelaat.com منشور اخلاقی: http://www.ettelaat.com/ftp/manshoor.pdf

اطلاعات

سرویس خارجی: صدها هزار یمنی در استان‌ها و شهرهای مختلف این کشور به دعوت رهبر جنبش انصارالله و در اعتراض به اقدام دولت مستعفی یمن برای عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی در نشست ضد ایرانی «ورشو»، به خیابان‌ها آمدند و ضمن مخالفت با هرگونه عادی سازی مناسبات با «تل آویو»، بر ادامه حمایت از آرمان های فلسطین تأکید کردند . به گزارش شبکه‌خبری«المسیره» در راستای لیک به دعوت «عبدالمکمل خالد» دبیران «اب، «عسره»، «الجوف»، «الضالع»، «حجه» و «البیضا» برگزار شد.
در استان‌ها و شهرهای در حمایت از فلسطین و قدس سر دادند. «یوسف الفیضی» از رهبران شرکت‌کنندگان، برچهم یمن، فلسطین و تصاویر «عبدالمکمل الحوثی» را در دست داشتند و بر روی پلاکاردهای خود شعارهایی در رد هبینه آمریکا

به گزارش این منبع خبری، شرکت‌کنندگان، برچهم یمن، فلسطین و تصاویر «عبدالمکمل الحوثی» را در دست داشتند و بر روی پلاکاردهای خود شعارهایی در رد هبینه آمریکا

دوحه: قدردان حمایت های ایران در زمان محاصره قطر توسط ائتلاف عربستان هستیم

سرویس خارجی: «محمد بن عبدالرحمان آل ثانی»، معاون نخست وزیر و وزیر خارجه قطر در سخانی با حمایت از روابط گسترده «دوحه» -تهران، گفت: از ایران برای ارائه کمک‌ها به قطر در دوران تحریم و محاصره این کشور توسط عربستان، «سپاسگزاریم».

وی طی سخنانی در کنفرانس امنیتی مونیخ تأکید کرد: پس از تحریم قطر به فضای پررویی از مسیر تجاری نیاز داشتیم، آنها (ایران) با توجه به خود را به روی ما باز گذاشتند و ما به این دلیل از ایران سپاسگزاریم. وزیر خارجه قطر افزود: ایران همسایه ما است و ذخایر معدنی و مشترک و جغرافیا، دو کشور را به یکدیگر پیوند داده است.

او با بیان اینکه اگر اختلاف نظری هم بسا ایران وجود دارد باید از طریق گفتگو حل شود، افزود:

بن سلمان» با ۷ هواپیمای اسکورت ۱۲ هزار از نظامی پاکستانی وارد اسلام آباد شد

شخصی «بن سلمان» نیز می‌شود حفاظت از وی را به عهد دارند. این در حالی است که همزمان با پاکستان ورود ولیعهد عربستان به پاکستان خیابان‌ها از نیروهای امنیتی شده اصلی داده نمی‌شد.

در ایمن حال«عمران خان» نخست وزیر پاکستان با بیان این که سفر «محمد بن سلمان» ولیعهد سعودی به اسلام‌آباد آورد، خبر جدیدی از روابط میان دو کشور است. اعلام کرد:پاکستان اجازه حمله هیچ کشوری به عربستان را نمی‌دهد و در صورت حمله با تمامی وجود برای حمایت از این کشور آماده است.

وی تأکید کرد:اسلام‌آباد در تمامی شرایط دشوار در دست عربستان خواهد ایستاد.
دعا شد که

قریشی» وزیر خارجه پاکستان نیز روابط عربستان و سعودی را استراتژیک و اشتیاقی خواهد گفت: تفاهم سیاسی مستحکمی میان ریاض و اسلام‌آباد وجود دارد.

مهم به نقض حقوق بشر می‌کند. وی در ادامه افزود: اروپا-حالی که نخست‌وزیر یهود شهده لبنان در حالی که اسلحه ویر برده شد، مجبور به استعفا شد. زمانی که یک روزنامه‌نگار گفته شد دنیا به ناگاه از خواب بیدار شد. موضوع قتل «جمال خاشقچی»، جاکار غرب، به عنوان وکیل حقوق‌بشر را بی‌اعتبار کرد» کشوری (سعودی) که دوست کثرت‌پوستان، مجاز است هر کاری

بکند. آمریکا به اسرائیل و عربستان این باور را القا می‌کند که آنها بدون اینکه مجازات شوند می‌توانند دست به هر کاری بزنند.

وزیر خارجه در مصاحبه با یک رسانه آمریکایی هم گفت: کشورهای اروپایی تاکنون قادر نبوده‌اند هیچ کشور از تهداتشان ذیل برجام را اجرا کنند. رئیس دستگاه دیپلماسی‌ه‌ای«بی‌بی‌سی» گفت: اقتصاد ما به تصادف اروپا وابسته نیست. طرفی در ادامه تأکید کرد: «متأسفانه اروپایی‌ها تا به اینجا قادر نبوده‌اند هیچ بخشی از تهداتشان ذیل برجام را اجرا کنند». طرفی با اشاره به اقدام اروپایی‌ها برای راهدانازی سازمان کارامالی استیضاحی گفت: «ایزرا» که آنها به تازگی ایجاد کرده‌اند هنوز عملیاتی نشده است. تجارت با اروپا، به خاطر فشار ایالات متحده، طرف سال گذشته افت محسوسی داشته ولی هیچ‌وقت منتظر اروپا نبودیم و داریم با دیگران کار می‌کنیم». وزیر خارجه ایران در می‌مباحثه همچنین هشدار داد در صورتی که آمریکا از

اطلاعات

سال‌نود وسوم

تظاهرات مردم یمن علیه عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی

«ورشو» روی داد بر ایستادگی ما و برحق بودن مسأله‌ای که برای آن می‌جنگیم، تأکید کرد. وی در واکنش به نشست «ورشو» و در زمان کشف حقایق هستیم؛ ملت ما کسانیکه به روابط (با اسرائیل) را عادی‌سازی می‌کنند، نخواهند بخشید، و به مقابله با دشمنان خواهند رفت. این تظاهرات در حالی برگزار شد که سر روز پیش، رهبر جنبش انصارالله یمن به حضور «خالدالبیانی»،

عبدالباری عطوان:دفاع ایران از فلسطین به دلیل نا کار آمدی اعراب فربخورد همقابل اسرائیل است

وی نوشت: برخی اعراب مخالف پروژه ایران، این جمله را از کلام یک شخصیت ایرانی تحریف کردند، اما آن‌کر به طرز خسته کننده، رهبران و کشورپایانشان را محکوم می‌کند، نه اینکه ایران را محکوم کند.سرویس خارجی: سردبیر رای

روزنامه نگار مشهور عرب گفت: ادعای تسلط ایران بر چهار کشور عربی برخاسته از شکست امنیتی مونیخ و در مصاحبه باخبرگزاری «دویچه وله» آلمان گفت، ما روابط خوب و پایدار خود را با ایران ادامه خواهیم داد و همه برادرانمان در کشورهای حاشیه خلیج فارس این مسئله را می‌دانندوی تأکید کرد: قسبل از نزدیکی به هر طرف دیگری (اسرائیل)، روابط خود را با ایران تکرار می‌کنیم.

«عبدالباری عطوان» در بحث سخن پردازی روزانه فراتمنطقه‌ای (الریوم) یادداشتی را با این عنوان منتشر کرد که «بر اعراب‌های شکست خورده از تکرار عبارتی درباره تسلط ایران بر چهار پایتخت عربی که آنها را محکوم می‌کند، خجالت نمی‌کشند؟»در این یادداشت آمده است: جمله‌ای که خشم و عصبانیت را برانگیخته و فشار خون آدم را بالا می‌برد، چیزی است که برخی مقامات عرب، نویسندگان و مفسران، چه در روزنامه‌ها و چه در مصاحبه‌های تلویزیونی بیان می‌کنند و آن اینکه ایران چهار پایتخت عربی را تحت کنترل خود دارد.

سرویس خارجی: برگزاری کنفرانس امنیتی مونیخ بار دیگر شکاف عمیق میان آمریکا و اروپا درباره مسائل مهم جهانی که عرصه بین‌المللی با آن مواجه است را بیش از پیش آشکار کرد.

در همین راستا، «انگلا مرکل»، صدراعظم آلمان در کنفرانس امنیتی مونیخ با دفاع از توافق هسته ای ایران از آن به عنوان توافقی ارزشمند یاد کرد که ارزش ماندگاری دارد. مرکل درباره خروج آمریکا از توافق هسته‌ای ایران گفت:سوال اصلی این است که آیا ما به این شکل می‌توانیم به اهدافمان دست یابیم. آیا ما با پایان بخشیدن به این توافق به اهداف خود می‌رسیم؟ وی در بخش دیگری از سخنانش به مناقشات تجاری که آمریکا به راه انداخته اشاره کرد و گفت: برای من به عنوان صدراعظم آلمان این مساله قابل درک نیست وقتی که وزیر تجارت آمریکا آشکارا خودرهای آلمانی را در عنوان تهدید برای امنیت ملی اروپایی می‌کند، این مساله ما را می‌ترساند و ما

از دل برای راه‌اندازی جنگ اقتصادی علیه کشورها استفاده کند، کشورها به زودی راهی برای گریز از تحریم‌های این کشور خواهند یافت.

طرفی گفت: «اگر ایالات متحده بتواند فقط به خاطر قدرت دلار تمایلات خودشان را به جامعه تجارت بین‌المللی که میل به همکاری ندارند تحمیل کند این به معنای آن نیست که دوست کثرت‌پوستان، مجاز است هر کاری

بکند. آمریکا به اسرائیل و عربستان این باور را القا می‌کند که آنها بدون اینکه مجازات شوند می‌توانند دست به هر کاری بزنند.

وزیر امور خارجه در گفتگو با شبکه تلویزیونی ملیان بنام هم درباره شکست برنامه‌های ضد ایرانی آمریکا در نشست‌های نشست لهستان و مونیخ آلمان، گفت: این دو روش راهکار برای ایجاد آمریکا بود. رئیس امور خارجه گفت: تمام کشورها می‌خواهند از تحریم‌های آمریکا علیه ایران اجتناب کنند، دوری گزینند و قوانین بین‌المللی را نقض نکنند.کنفرانس دفاعی و امنیتی مونیخ از سال ۱۹۶۳ تاکنون هر سال در شهر مونیخ آلمان برگزار شده و هدف کنفرانس، گفتگوی مسئولان و رؤسای سیاسی، اقتصادی، علمی و نظامی سراسر جهان درباره حفظ صلح و برقراری امنیت است.

توشنیه ۲۹ بهمن ۱۳۹۷
۱۲ جمادی الثانی ۱۴۴۰-۱۴ فوریه ۲۰۱۹
تاریخ: ۱۸ و ۱۷ و ۱۶ و ۱۵ و ۱۴ و ۱۳ و ۱۲ و ۱۱ و ۱۰ و ۹ و ۸ و ۷ و ۶ و ۵ و ۴ و ۳ و ۲ و ۱ و ۰
نیمه شب شرعی (پایان وقت ادای نماز صلا)
اذان صبح (فرده)
طلوع آفتاب (فرده)

تظاهرات مردم یمن علیه عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی

سازمان ملل در یمن، نشست‌های کمیته مشترک استقرار مجدد نیروهای طرف‌های درگیر در بندر «الحدیده» را از سر گرفت . در همین حال،مجلس اعیان انگلیس فروش سلاح به عربستان را به دلیل جنبش حشایشانه علیه یمن نقض قوانین بین‌المللی دانستاین کمیته اعلام کرد: سلاح‌های مورد استفاده عربستان در جنگ یمن، موجب کشته شدن شمار زیادی از غیرنظامیان شده است.

در تحولات میدانی سوریه، جنگنده‌های ائتلاف متجاوز سعودی، بار دیگر مناطق مختلف یمن را بمباران کردند. به گفته منابع خبری، جنگنده های سعودی منزل یک شهروند یمنی در شهر «عسیر» در استان «حجه» را هدف قرار دادند که به شهادت یک کودک و زخمی شدن دو زن و یک کودک دیگر از یک خانواده انجامید.

نیروهای ارتش و کمیته های مردمی یمن نیز در واکنش به این حملات، مواضع ارتش و مزدوران سعودی در «حیض» عربستان را با ۱۰ فروند موشک «زوال» ه هدف قرار دادند. همزمان مواضع متجاوزان سعودی در شهر مرزی «نجران» عربستان نیز هدف حملات توپخانه‌ای گسترده ارتش و کمیته های مردمی یمن قرار گرفت.

وزیر خارجه دولت مستعفی دولت و در واکنش به نشست «ورشو» و در زمان کشف حقایق هستیم؛ ملت ما کسانیکه به روابط (با اسرائیل) را عادی‌سازی می‌کنند، نخواهند بخشید، و به مقابله با دشمنان خواهند رفت. این تظاهرات در حالی برگزار شد که سر روز پیش، رهبر جنبش انصارالله یمن به حضور «خالدالبیانی»،

وی نوشت: برخی اعراب مخالف پروژه ایران، این جمله را از کلام یک شخصیت ایرانی تحریف کردند، اما آن‌کر به طرز خسته کننده، رهبران و کشورپایانشان را محکوم می‌کند، نه اینکه ایران را محکوم کند.سرویس خارجی: سردبیر رای

روزنامه نگار مشهور عرب گفت: ادعای تسلط ایران بر چهار پایتخت عربی برخاسته از شکست امنیتی مونیخ و در مصاحبه باخبرگزاری «دویچه وله» آلمان گفت، ما روابط خوب و پایدار خود را با ایران ادامه خواهیم داد و همه برادرانمان در کشورهای حاشیه خلیج فارس این مسئله را می‌دانندوی تأکید کرد: قسبل از نزدیکی به هر طرف دیگری (اسرائیل)، روابط خود را با ایران تکرار می‌کنیم.

شکاف عمیق میان آمریکا و اروپا در کنفرانس امنیتی مونیخ

در سرخوستار راه حل‌های مشترک به جای تکرری شده و به این ترتیب آشکارا از استراتژی ترامپ در این راستا فاصله گرفت. وی با بیان این که ساختارهای امنیتی جهانی همچنان ریشه در دوران جنگ سرد دارد،اظهار داشت: ما همچنان به ناتو به عنوان یک جامعه ارزشمندی نیاز داریم.مرکل همچنین گفت: برلین از پیوستن چین به آمریکا و روسیه در مذاکرات خلع سلاح استنباط می‌کندوی همچنین از پروژه خط لوله انتقال گاز روسیه به اروپا موسوم به نورد استریم ۲ حمایت کرد.مرکل را آشکارا راهبردهای خود بار دیگر ادعاهای خود تراتژی برای انتقال گاز روسیه به اروپا دانست و خطاب به آمریکا گفت: ایالات متحده هم باید به آلمان گاز صادر کند، اما به عمدا روسیه را به لحاظ سیاسی دردمیزد، ویکتور زاشیوی می‌دانم و از نظر ژئواستراتژیک اروپا علاقه‌ای به این امر ندارد.

«هایکو مایر» وزیر امور خارجه آلمان نیز با بیان این که ایالات متحده

سرویس خارجی: ده‌ها هزار نفر از اسبکان منطقه خودمختار کاتالونای اسپانیا در اعتراض به بازداشت سران جنبش استقلال این منطقه، در خیابان‌های بارسلون دست به تظاهرات زدند.

پلیس شمار افراد شرکت‌کننده در این تظاهرات مسالمت‌آمیز را نزدیک به ۲۰ هزار نفر اعلام کرد و معترضان که تصاویر ۱۲ نفر از سران جنبش استقلال کاتالونیا را در دست داشتند، با سر دادن شعار «آزادی» در خیابان‌های بارسلون راهپیمایی کردند.

دادگاه ایسن افراد که ۹ تن از آنها از اواخر ۲۰۱۷ در بازداشت هستند، این هفته در مادرید پایتخت اسپانیا آغاز شد. از جمله اتهام‌های وارد شده به آنها، «شورش» و «سوءاستفاده از دولت» و به موجب برگزاری همه‌پرسی جدایی کاتالونیا از خاک اسپانیا است. دادستان عمومی اسپانیا، مجازات از ۱۰ تا ۲۵ سال زندان را برای این افراد خواستار شده است.

پلیس فرانسه نیز متفرق کردن معترضان جنبش موسوم به «جلیقه زده‌ها» از کاتسک اروپا در استفاده کسر، در حالی که معترضان جنبش جلیقه زده روز شنبه گذشت‌برای در حال که تظاهرات در شهر پاریس در ابتدا به آرامی و به صورت

کشی‌های آبی میمن چپ‌ها

توکیو به درخواست واشگتن، ترامپ را نامزد جایزه صلح نوبل کرد!

فرانس: روزنامه «آساهی» ژاپن فاش کرد که شینزو «آبه» نخست‌وزیر ژاپن به‌درخواست دولت آمریکا، «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهوری آمریکا را نامزد دریافت جایزه صلح نوبل کرده است. این گزارش پس از آن منتشر شد که ترامپ اخیرا در تاشی برای کاهش تنش با کره‌جنوبی مدعی شد آبه او را برای دریافت جایزه صلح نوبل نامزد کرده‌اند. حال، روزنامه آساهی به نقل از یک منبع دولتی ژاپن نوشت، دولت آمریکا پس از نشست ترامپ با «کیم جونگ اونه» رهبر کره شمالی که در ژوئن ۲۰۱۸ انجام شد، نظر شینزو را به «کیم جونگ اونه» ترامپ برای دریافت جایزه صلح نوبل نوجوا بود.

کشف بمب دوران جنگ جهانی صدها نفر را در فرانسه گرفت کرد

ایرنا: کشف بمبی از دوران جنگ جهانی دوم در شمال شرق پاریس پایتخت فرانسه صدها نفر از شهروندان فرانسوی را نگران کرد و پلیس ۱۸۰۰ نفر از ساکنان اطراف محل بمب را از منطقه خارج کردبا آغاز عملیات گسترده ختنی سازی بمب و با توجه به نگرانی های ناشی از انفجار احتمالی بمب ده ها خانه در منطقه «ن دینس» حومه پاریس تخلیه شدند. این بمب در پی عملیات ساخت و ساز کشف شد. به گفته پلیس، خانه ها تا شعاع ۳۰۰ متری محل کشف بمب از سکنه خالی شده اند و آنها در ورزشگاهها اسکان موقت داده شدند.

دستور «شی جین پینگ» برای افزایش توان نظامی چین

ایستا: شی جین پینگ، رئیس‌جمهوری چین فرمان تقویت آموزش برای دو میلیون تن از اعضای ارتش آزادی بخش خلق چین را امضا کرد. رئیس‌جمهوری چین این فرمان جدید را برای نظارت بر ارتش و امور مربوط به آن و نظارت بر آموزش نظامیان اعضا کرده است. بر اساس گزارش فناوری ارتش چین، این مقررات جدید با هدف ارتزایی صحت و درستی آموزش‌های نظامی است. با اختصاص بودجه ۱۷۵میلیارد دلاری ارتش، چین برای تجهیز مجدد ارتش و نیروی دریایی سرمایه گذاری کرده است.

پکن درخواست مرکل را برای پیوستن به پیمان کنترل تسلیحاتی رد کرد

مهر: چین درخواست صدر اعظم آلمان در پی پیوستن به مذاکرات پیمان کنترل تسلیحاتی را رد کرد. «یانگ جیه چی» دیپلمات چینی شرکت‌کننده در کنفرانس امنیتی مونیخ ضمن رد درخواست انگلار مرکل، اظهار داشت: پیوستن پکن به پیمان کنترل تسلیحاتی سبب بروز محدودیت‌هایی در ارتش چین می‌شود. وی با بیان اینکه پکن این ایجاد محدودیت برای ارتش مخالف است، افزود: موشک‌های چینی دفاعی بوده و با بر اساس نیازهای دفاعی خود درصدد گسترش توان دفاعی مان خودیم.

گزینه ترامپ، از تصدی نمایندگی آمریکا در سازمان ملل انصراف داد

ایرنا: «هلر نورت» سخنگوی وزارت امورخارجه آمریکا که از سوی دونالد ترامپ برای تصدی نمایندگی این کشور در سازمان ملل متحد معرفی شده بود، از پذیرش این سبست انصراف داد و وی دلیل انصراف خود را این سمت را مشکلات خانوادگی اعلام کرد. است. «انیک هیل» نماینده پیشین آمریکا در سازمان ملل که به اتخاذ مواضع ضد ایرانی و حمایت از رژیم صهیونیستی شهرت دارد، در یک اقدام غیر منتظره ۱۷ مهرماه گذشته از سمت خود استعفا کرد و ترامپ نیز با این استعفا موافقت کرد.

هیات پارلمانی اروپا در اقدامی غیرمتعارف به دیدار رهبر مخالفان ونزوئلا رفت

در همین رابطه عنوان کرد که واکنش‌ها به دنبال سرشوی گذشتن بر حقانیت و ونزوئلا است و به همین دلیل، سخنرانی اولادالحین مونکادا واصل نکرده همزمان یک فروند هواپیمای ترابری نظامی آمریکا که گفته می‌شود حاوی کمک‌های انسان‌دوستانه بود و به درخواست رهبر خودخوانده ونزوئلا ارسال شد، در شهر مرزی کوروتای کلمبیا به زمین نشست. نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا اجازه ورود این اقلام به داخل کشورش را نمی‌دهد چرا که آن را بخشی از برنامه آمریکا برای دخالت در امور کشورش و تسلط کردن دولت چپ‌گرای که او از همو جواز به این امر برده، می‌داند. در این حال «نیکلاس مادورو» ضمن تأکید بر اینکه در ونزوئلا هیچ یک رئیس جمهوری وجود دارد، اعلام کرد که کودتای آمریکایی در مورد کشورش شکست خورده است و ممکن نیست کشوری دو رئیس جمهوری داشته باشد.

ترامپ: اگر من نبودم اکنون باید وارد جنگ با کره شمالی می‌شدم

سرویس خارجی:رئیس‌جمهوری آمریکا اعلام کرد: اگر من نبودم الان در حال جنگ با کره شمالی بودیم که میلیون‌ها کشته بر جا می‌گذاشت. ترامپ بسا بیان این که اگر من رئیس‌جمهوری آمریکا نمی‌شدم، ما اکنون در جنگی بزرگ با کره شمالی بودیم و میلیون‌ها نفر نیز کشته می‌شدند. وی مدعی شد، واشنگتن در آستانه جنگ با کره شمالی در آخرین سال دوران ریاست جمهوری باراک اوباما قرار داشت و بر این باورم که اوباما در جنگ بررسی جنگ با این کشوربود. رئیس‌جمهوری آمریکا گفت:اوباما آماده این جنگ بود و در حقیقت به من گفت که نزدیک بود جنگی بزرگ را با کره شمالی آغاز کند.به گفته ترامپ، اگر اوباما هنوز رئیس‌جمهوری آمریکا بود با هیلاری کلینتون موفق می‌شد، در انتخابات ۲۰۱۶ پیروز شود. آمریکا به جنگ کره شمالی می‌رفت.

تظاهرات ده‌ها هزار جدایی طلب در اسپانیا

یهودی در پایتخت این کشور برگزار شد. هریستو لوکو، ژنرال بلغارستانی در سال ۱۹۳۰ و اوایل ۱۹۴۰ در ارتش بلغارستان حضور داشت. وی به همراه بیشتر دو طرفدار نازی‌ها اعدام شد. بیشتر شرکت‌کنندگان در این تظاهرات جوانانی بودند که لباس مشکی بر تن داشتند و آتش در دست داشتند.برخی از شرکت‌کنندگان در این تظاهرات از آلمان، سوئد، مجارستان و کشورهای دیگر آمده‌بودند.

هزاران تن از مردم مونته‌نگرو در دست به راهپیمایی علیه دولت این کشور زده و خواستار استعفای رئیس‌جمهوری خود شدند که به فساد منهدم است.

معترضان با شعار «میلو جوتانویچ، رئیس‌جمهوری مونته‌نگرو درد است» و «ما خواهان عدالت هستیم» در خیابان‌های پایتخت دستست به راهپیمایی زدند و پلاکاردهایی در دست داشتند که رویشان نوشته شده بود: «که به جرم بی‌شرفی» و «شورش» این تظاهرات با عنوان «مقاومت» پس از شکل گرفت که یکی از متحدهان چپ رئیس‌جمهوری مونته‌نگرو، وی و حزب حاکم را به معاملات مالی مشکوک و فساد گسترده متهم کرد.

خسارت با آژانس‌های هواپیمایی تماس بگیرند. یک سخنگوی فابی، بی‌ای اعلام کرد که این شرکت در ماه‌های اخیر با مشکلات عدیدهای از جمله اخراج ب‌های سوخت و عوارض انتشار دی‌اکسید کربن مواجه بوده است.

«بلغارستان

۳۸۹
ضمیمه اجتماعی روزنامه اطلاعات
دوشنبه ۲۹ بهمن ۱۳۹۷ - سال نود و سوم - شماره ۲۷۲۲۴

ارمنستان و ترکیه چه دارند که ما نداریم؟

- ایران من؛ فرهنگ من
- میراث ظل‌السلطان
- راههایی به سوی گنج‌خانه‌های میراث

زیرگذر اینترنت

مروری بر گفت‌وگوهای که در فضای مجازی درباره سوژه هفته شکل گرفته‌اند

میراث ظل‌السلطان

گذار، معمار مشهور فرانسوی است، ثبت ملی شده و تعویض پله‌های این ساختمان بدون مجوز میراث فرهنگی تخلف مبین و آشکار است. سوال اینجاست که تا کی قرار است ثبت ملی این قدر بی‌ارزش باشد؟ چه نهادی نظارت و با این اتفاق‌ها برخورد می‌کند؟ البته رئیس دانشکده پزشکی در گفتگو با ایرنا پلاس گفته است: کاری که در حال انجام آن هستیم از سال قبل شروع شده و با مجوز سازمان میراث فرهنگی انجام می‌شود. پیمانکار این پروژه دکتر قمری، استاد معماری دانشگاه و کار تخصصی ایشان، مرمت آثار تاریخی و میراث فرهنگی است. هیچ‌گونه گودبرداری انجام نشده، به عمق نرفته‌ایم، تخریب انجام نشده و فقط یک لایه از سنگ‌های تخریب شده برداشته و سنگ نو جایگزین شده است.

وی تأکید کرده است: خودم هم دانشجوی این دانشگاه بودم و مثل بقیه افراد که دغدغه میراث فرهنگی دارند، برای ما هم حفظ دانشگاه اهمیت دارد و حاضر نیستیم این ساختمان کوچک‌ترین آسیبی ببیند.

خبرگزاری ایسنا به نقل از رئیس مؤسسه باستان‌شناسی دانشگاه تهران نوشته است: «نزدیک به یک میلیون محوطه باستانی در ایران داریم که دیگر هیچ‌کدام سالم نیستند و به‌مرور توسط خود مردم در حال نابودی‌اند».

«امیدشکوهی» ضمن انتشار پوستر از مرکز مقاومت بسیج سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری که در آن نوشته شده پس از انقلاب، تعداد گردشگران خروجی کشور به بیش از ده میلیون نفر در سال رسیده که مبین بهبود وضعیت اقتصادی و رفاه عمومی و افزایش تقاضای سفر است، می‌نویسد: «این پوستر، در ورودی سازمان میراث فرهنگی دیده شده است. همه جای دنیا آرزوی به کشور از طریق گردشگری افتخار است و اینجا خروج ارز می‌شود افتخار و رکورد!»

«احسان رستمی‌پور» هم در واکنش به این پوستر می‌گوید: «فارغ از استدلال باطل، بالاترین آمار سفر خروجی از کشور (سفر، نه گردشگر) در سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ حدود ۹ میلیون نفر است که حدود سه میلیون سفر زیارتی بوده».

فاطمه مهدیانی می‌نویسد: «یک مقام مسئول که نخواست نامش ذکر شود، گفت: برخی مسئولان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان قزوین در پی مرمت و تعمیر یکی از بناهای تاریخی، برخی عتیقه‌های موجود را در منازل خود پنهان کرده بودند که دستگیر شدند!»

مردم و مسئولان باید درباره تخریب آثار تاریخی و به‌یغما بردن میراث فرهنگی حساس باشند، چرا که این گنجینه، غیرقابل تجدید است. در تاریخ ایران، فرومایه‌ای مانند مسعود میرزا ظل‌السلطان فرزند ناصرالدین شاه قاجار وجود دارد که فرمانروایی‌اش بر اصفهان، با ویرانی بیش از ۵۰ اثر و بنای تاریخی و باغ ایرانی در پایتخت دولت صفوی همراه بود. به گفته یکی از جهانگردان اروپایی، «ظل‌السلطان از خیابان خوش‌منظره و فرح‌آور چهارباغ مانند سایر آثار باستانی چیزی باقی نگذاشته، جدول‌های سنگی را پر کرده و حواشی آنها را فروخته و نقاشی‌های طاق‌ها و دیوارها را هم محو کرده است. جای قصرها و عمارت‌های خالی صفوی را هم با ایجاد مزارع گرمک و خیار اشغال کرده است.»

اگر دقت کنیم می‌بینیم در وجود برخی از ما ظل‌السلطانی خفته است که فقط فرصت بروز استعدادهای خود را پیدا نکرده است. وقتی به‌عنوان یکی از مردم، هنگام بازدید از آثار تاریخی و طبیعی، با یادگار نویسی، روشن کردن آتش یا ریختن زباله دست به تخریب آنها می‌زنیم، چیزی کم از ظل‌السلطان نداریم. وقتی در مقام یک مسئول کوچک‌ترین توجهی به حفظ آثار تاریخی در حوزه مسئولیت‌مان نداریم، ظل‌السلطان کوچکی هستیم که قدرت بیشتری به او داده نشده است، و گر نه معلوم نبود چه‌ها می‌کرد!

«نفس مسجد کبود به شماره افتاد»، «روند نابودی ارگ علی‌شاه»، «تخت‌جمشید و نقش رستم در آستانه نابودی»، «بنای تاریخی گوهر تاج املش در آتش سوخت» ... اگرچه فضای مجازی پر از تیرهای نگران‌کننده‌ای مثل اینهاست، اما نمی‌توان انکار کرد که در برخی موارد، اطلاع‌رسانی در این فضا منجر به توقف تخریب یک بنای تاریخی یا تصحیح یک رفتار نادرست در حوزه میراث فرهنگی شده است؛ از جمله انتشار اخباری از آنچه بنا بود برای خانه‌پدري فروغ‌فرخ‌زاد رخ دهد که باعث شد این خانه ارزشمند در فهرست آثار ملی ثبت شود.

جستجو در فضای مجازی با هشتگ «میراث فرهنگی» منتهی به یافتن نظرات کاربران می‌شود که دغدغه‌های خود را در این حوزه بیان کرده‌اند و ما هم در اینجا برخی از آنها را مرور می‌کنیم.

کاربری به‌نام «لیا» به فروش اینترنتی ساعت مچی‌هایی که با خاک درخشان جزیره هرمز پر شده‌اند، اشاره و از مسئولان محیط‌زیست و میراث فرهنگی و فعالان مجازی درخواست رسیدگی کرده است.

«احسان رستمی‌پور»، روزنامه‌نگار در حوزه میراث فرهنگی و گردشگری، نوشته است: «یک مراسم آیینی سالانه در سازمان میراث فرهنگی داریم به اسم «افتتاح پورتال جامع گردشگری». از سال ۱۳۹۳ سالی یک‌بار افتتاح می‌کنند! این افتتاح هر ساله چقدر از بودجه مملکت آب می‌خورد، کسی نمی‌داند!»

خبرگزاری ایما (اولین خبرگزاری شهر و شهروندی ایران) گفته است: «کبوترخانه چهل‌برج در روستای اجگرد از توابع فلاورجان اصفهان که حدود ۳۰۰ سال عمر دارد، نه‌تنها به‌حال خود رها شده تا تخریب شود بلکه حتی در فهرست آثار ملی کشور نیز به ثبت نرسیده است. در منطقه فلاورجان بیش از ۴۰۰ کبوترخانه وجود دارد که همگی در حال نابودی هستند.»

«امیر چمنی» می‌نویسد: «خانه تاریخی باقرخان، سالار ملی، در قلب تبریز، مخروبه و بی‌صاحب رها شده است. نه میراث فرهنگی مسئولیتش را قبول می‌کند، نه شهرداری. ایجاد کمپین از طرف شهروندان تبریزی برای بازسازی این بنا، ضروری است.»

«مینا مهری» می‌گوید: «ساختمان دانشکده پزشکی دانشگاه تهران که اثر آندره

میدان مشق

میراث فرهنگی و فرهنگ میراثی

• ارمان زمان فشمی

در تمامی این سال‌ها هربار که به نقطه‌ای از ایران سفر کرده‌ام، آه از نهادم برآمده است برای وضعیت آثار تاریخی و میراث فرهنگی؛ حتی در معروف‌ترین سایت‌ها و ساختمان‌های باستانی، آثار کج‌سلیقگی و بی‌توجهی مشهود است. بخش دیگری از میراث فرهنگی را به اصطلاح «میراث معنوی» یا میراث غیر ملموس می‌نامند که آن هم وضعیت بهتری ندارد. بخش‌های بسیاری از میراث معنوی کشورمان توسط کشورهای دیگر مصادره شده است، چوگان را آذربایجان به‌نام خود به ثبت رساند و نان لواش را ارمنستان. دولت ترکیه مولانا را به‌عنوان یک شاعر ترک معرفی می‌کند و ازبکستان، ابن سینا را از یک می‌خواند. چینی‌ها چرتکه را به‌عنوان میراث معنوی خود ثبت کردند و ترکیه ادعا دارد که قهوه‌خانه میراث معنوی این کشور است.

خیلی از ما دلمان برای میراث فرهنگی، چه ملموس و چه غیر ملموس می‌سوزد، اما بیش از همه اینها باید نگران فرهنگی بود که از پیش‌بینیانمان به یادگار مانده است و می‌توان آن را «فرهنگ میراثی» نامید؛ فرهنگ درخشان ایران که آن هم در سایه بی‌توجهی مردم و مسئولان در حال نابودی است و این موضوع شاید ریشه بی‌توجهی به همه مسایل دیگر هم باشد.

این روزها بسیاری از آداب و اخلاق و اعتقاداتمان را گم کرده‌ایم. مهربانی بی‌چشمداشت، اعتماد، سخاوت، همدلی، عزت‌نفس، نیکوکاری، امانتداری، صداقت، همه و همه در پیچ و خم گرفتاری‌ها و مشکلات به فراموشی سپرده شده و ارزش خود را از دست داده‌اند.

در کوچه و خیابان، مردم عصبی و اخمو راه می‌روند و به کوچک‌ترین بهانه‌ای با هم درگیر می‌شوند. جراح تا حق‌العمل میلیونی خود را دریافت نکنند، دست به چاقو نمی‌برد، تولیدکننده کم‌فروشی می‌کند، مهندس ناظر و کارمند شهرداری و وکیل، زیرمیزی می‌گیرند تا روی برخی مسایل چشم‌بندند و خلاصه هر کس می‌خواهد از نمد دیگران کلاه‌ی برای خودش بدوزد.

کجا رفت فرهنگ و تمدن چند هزار ساله ایرانی که به آن فخر می‌فروشیم؟ کجاست اخلاق اسلامی که از آن دم می‌زنیم؟ با حلوا حلوا گفتن که دهان شیرین نمی‌شود!

فرهنگ هر ملت، بنایی کهن و ارزشمند است که باید بیش از هر بنای تاریخی دیگری به آن توجه داشت.

این روزها فرهنگ میراثی‌مان هم مثل میراث فرهنگی‌مان نیاز به مرمت و بازسازی دارد. باید غبار را از آن زدود و پایه‌های فرو ریخته‌اش را دوباره بنا کرد، پیش از آن که دیر شود.

تماشاخانه

• در معبد آناهیتای کنگاور، دوستم با دیدن دست‌نوشته روی ستون باستانی تأسف می‌خورد، چرا که از قضا نام خانوادگی او با نام خانوادگی شخص بی‌فرهنگی که اثر تاریخی را تخریب کرده، یکی است!

برای حفظ «میراث فرهنگی» روبه نابودی چه می توان کرد

راههایی به سوی گنج خانه‌های میراث

● محمدرضا مهدیزاده - دکترای جامعه‌شناسی

اگر امروزه به وفور از محیط زیست و حفظ آن سخن می‌گوییم، این دغدغه حاصل نوعی آگاهی به طبیعت است که همچون «دولت ملی» که حاصل آگاهی ملی و هویت‌سازی بود، بر ساخته تفکر مدرن و الزامات و اقتضائات آن است. مشابه این امر و در غلطی کمتر را در پیدایش گفتمان «میراث فرهنگی» می‌توان دید که خود حاصل نوعی آگاهی فرهنگی و اهمیت یافتن گذشته و میراث قلمداد شدن فرهنگ و آثارش است؛ آگاهی‌ای که آبخورش را شاید بتوان از ورود نگاه شرق‌شناسانه غربی‌ها به جهان سوم، واسازی و تبارشناسی کرد و رنه حفظ و تجلیل و ترمیم این آثار نزد قدما و فضایی سنت و پیشامدرن بنا بر جهان بینی و شرایط زیستی غیرمعرضانه، دغدغه‌ای جدی نبوده است.

اگر امروز آگاهی زیست محیطی الزامی قلمداد می‌شود، این نگرش خود برآمده از زیست جهان و قلمرو زندگی روزمره است و لاجرم چون هوا و خاک احاطه‌گر ماست و باد آلاینده‌گی و موج حمله تکنولوژیک بر اکثریت ما می‌جوشد و می‌وزد، وادارمان می‌کند برای زیستن به این آگاهی روی آوریم و ببیندسیم. اما آگاهی به میراث فرهنگی اینگونه نیست و نخواهد بود؛ چه اندیشه و عمل بدان، ضرورت و لازمه زیست و حیات روزمره همگان نبوده و نیست و دیگر اینکه فرهنگ و میراث و آثار بجا مانده از آن نه فرآورده عموم بلکه حاصل تلاش و ثمره کوشش قشر خاص و اهل فرهنگ و دانش و عمدتاً در همکنشی با قدرت و ثروت است.

معماری و ابنیه و کتب و مآثری که مستلزم شکل‌گیری با فکر و اندیشه و کتابت و تحقیق اند، از سرپنجه خرد خردمندان حاصل می‌شوند و درک قدر و قدرت و منزلتشان نیز بیشتر و بهتر از سوی خردمندان و فرهنگ‌شناسان میسر خواهد بود. اما همین آگاهی ضعیف فرهنگی که حاصل پویش‌های مدرن و رسانه‌ها و حتی سرمایه‌داری جهانی است نیز راه درازی برای هموار کردن التزام به حفظ مآثر گذشتگان ما در پیش دارد.

میراث فرهنگی نزد دولت‌های مدرن بسان امور دیگر، را نه به عنوان همبستگی و عامل ایجاد هویت ملی و لاجرم انسجام و روحیه ملی است چراکه به افراد، ادیان، زبان‌ها، خاک‌ها و اقوام متمرکز در یک اقلیم، احساس تعلق و ارتباط با گذشتگان و وحدت جمعی و عزت و بزرگی می‌بخشد. میراث فرهنگی اعم از مادی و معنوی، هم می‌توانند خمیرمایه تخدیر و خود بزرگ‌بینی‌ها و نژادپرستی‌های کم‌مایگان شوند و هم چشمه بازاندیشی و نظریه‌پردازی و سرمایه نوی باشند برای رشد و پیشرفت و بازخوانی خویش‌نزد امروزیان فرهنگ دوست. ویژگی دیگر این میراث، خاطره سازی و پیوند امروزیان با دیروزیان و در نتیجه

تزریق حس باهمبودگی و شراکت در زندگی و کل تاریخ است. تاکنون حفظ کامل میراث فرهنگی بجا مانده در اکثر دنیا و بیشتر نقاط کم برخوردار از آگاهی فرهنگی با شکست یا چالش مواجه شده و این میراث به انحای مختلف در معرض تخریب یا فراموشی قرار گرفته‌اند. سکون و انفعال و نشستن به انتظار صرف افزایش آگاهی عمومی در این مورد- همچون محیط زیست- در سال‌های بعد جز از دست‌دادن همان درصد اندک بقایا و موارد بازمانده از گذشته نخواهد بود. لذا باید در کنار تلاش و کنشگری برای ارتقای آگاهی عمومی به اهمیت حفاظت از میراث فرهنگی و تاریخی، گام‌های عملی و مهم‌تری نیز برداشت.

اگر این میراث را به سه دسته مادی (ابنیه، برساخته‌ها، وسایل و تجهیزات موزه‌ای)، نیمه مادی (کتب و اسناد خطی یا رسائل و مکتوبات) و غیرمادی/معنوی (افکار و اندیشه‌ها، آموزه‌ها، رسوم و آیین، متفکران و مکاتب و...) تقسیم کنیم اولاً باید برای هر حوزه با برنامه و اقدام مؤثر بکوشیم و دو دیگر آنکه سیاست‌گذاری‌ها و فرهنگ‌های نوی را برای احیا و حفظ آنها بر سازیم و در هر شهر و خطه و گوشه کشور با اقدام عملی فراگیر کنیم.

در این میان پایتخت کشور که پایتخت سیاسی و فرهنگی و ملی هم قلمداد می‌شود، بیشترین نقش را دارد؛ اما به نظر می‌رسد خود از سایر نقاط عقب و شاید باز مانده است. تهران که از دوره قاجاریه به مرکز و پایتخت کشور تبدیل شده است، مهم‌ترین جایگاه را در شکل‌گیری هویت ملی ایران داشته و لذا به میراث فرهنگی آن ولو به خاطر قدرت و مکت، باید بسیار بیشتر توجه شود.

متأسفانه نه فقط در تهران بلکه با خروج از شهر ری، انواع تخریب به چشم می‌خورد. کافی است کاروانسراهای قاجاری و با معماری و اصالت و تاریخ قابل توجه اما در معرض نابودی را حول جاده قدیم تهران به قم ببینید که چگونه تا چند سال دیگر از این خطه مهم رخت بر خواهند بست.

قلاع و کاروانسراهای تاریخی و از جمله کاروانسرای سنگی کم‌نظیر سلجوقی جنب چشمه شور قم در دل کویر و حوض سلطون، نمونه‌های ارزشمند در حال نابودی‌اند.

علاوه بر بی‌توجهی و بی‌برنامگی عوامل انسانی، در تهران و بیشتر نقاط، جاده‌ها و اتوبان‌ها و خودروها از جمله عوامل تخریب یا نابودی میراث فرهنگی (کاروانسرا، قنات، حمام، بادگیر، رباط و مدرسه، خانقاه، خانه‌ها و...) شده‌اند. اغراق نخواهد بود اگر ساخت و ساز و طرح‌های توسعه و عمرانی و در راس آنها جاده‌سازی را یکی از بارزترین تهدیدهای میراث بدانیم. اما آیا این گول تکنولوژی، مهارناپذیر و تهدید مجسم برای میراث است؟ به نظر می‌رسد بنا به ماهیت دوگانه تکنولوژی، آنگونه

که هایدگر می‌اندیشید بتوان از آن به نحوی کمک هم گرفت. امروز حفظ میراث به واسطه قلت منابع و کوتاهی و حداقل شدن دولت‌ها و حسب شرایط روز جهانی، به نحو طنزآمیزی مجدداً به سرمایه و بازار و نهاده می‌شود و مرمت و نگهداشت آنها نیز گاه به‌عنوان نواله‌ای برای کسب و کارهای موازی در این امکان (هتلداری و...) تعریف می‌شود. اما رهاکردن آنها در دهان اژدهای بازار و اقتصاد و حذف نگاه فرهنگی و هدایت خردمندانه و غیر انتفاعی اصحاب فرهنگ و اندیشه و جمع قلیل خردمند از این امکان، در دراز مدت آسیب‌زاست و اصل را فدای فرع خواهد کرد.

یکی از راه حل‌ها شاید، شروع از تیغ دو دم تکنولوژی و تبدیل آن به عکس وضع کنونی است: استفاده از خود عامل جاده یا راه.

بیشتر اماکن و میراث فرهنگی امروز یا حول راه‌ها و جاده‌های جدید و قدیم هستند یا با جاده‌ها به سایر نقاط مرتبط شده و خریدار و بازدید کننده می‌یابند. این جاده‌ها هر چند می‌توانند قاتل و نابودگر آنها باشند اما امکان استفاده از ظرفیت پنهان آنها با برنامه‌ریزی و طرح‌های دقیق و نوآورانه برای میراث نیز میسر است.

نخست کمک به شناسایی و از گمنامی خارج کردن میراث به واسطه گذر و نظر قرار دانشان به افراد است (ظرفیت جاده‌ها برای جلب نگاه و رونق بخشی). دوم امکان وصل کردنشان به جامعه و تاریخ با رساندن سهیل‌تر افراد به این امکان و سوم ظرفیت جاده‌ای و حرکتی آن‌ها برای خارج کردن میراث فرهنگی از انزوا و جایگاه موزه‌ای صرف است.

لذا می‌توان پیشنهاد استفاده مؤثر و جدیدتر از ظرفیت جاده‌ای و حمل و نقلی و مسافرپذیری آنها برای احیا و عودت میراث به دل جامعه و حتی در شرایطی تأمین مالی به واسطه عوارض جاده‌ای و رفع قصورات تکنولوژی در حق میراث را مطرح کرد.

به عبارتی یکی از مسئولیت‌های اجتماعی ناوگان حمل و نقل جاده‌ای و اتوبان‌ها و زیرساخت‌های ترابری را تخصیص اعتبار و توجه جدی مادی و غیرمادی و جلب نگاه جامعه به میراث فرهنگی پیرامون آنها و بازسازی آگاهی میراث فرهنگی جامعه می‌توان قلمداد کرد.

احیای راه‌ها یا مسیرهای تاریخی، احیای شاهراه‌های باستانی و مسیرهای پایتختی با انشعاب‌های اصلی و فرعی به منظور هدایت افراد برای بازدید یا آسودن و اقامت موقت یا حتی طراحی و بازطراحی جاده‌ها با نگرش‌های تاریخی و میراث فرهنگی می‌تواند در این موضوع یاری بخش و حتی اشتغال آفرین باشد.

شاهراه شمال به جنوب ایران و عمدتاً جاده تهران - شیراز به عنوان یک نمونه آزمایشی تاحد قابل توجهی از بزرگ‌ترین ظرفیت برای احیا، حفظ و ارتقای جایگاه میراث تاریخی فرهنگی ایران برخوردار است اگر آن را دریابیم و برایش برنامه و اقدام مؤثر تعریف کنیم.

- امیر هاشمی مقدم

گردشگری؛ آرزوهای ما و واقعیت‌های جهان؛ سرفصل اصلی گفتگوی خبرگزاری مهر با ناصر فکوهی، انسان‌شناس برجسته درباره وضعیت گردشگری در ایران است. دکتر ناصر فکوهی، اساتد تمام رشته انسان‌شناسی در دانشگاه تهران و مدیر مؤسسه انسان‌شناسی و فرهنگ است. در گفتگوی زیر، تلاش شده است از زاویه نگاه یک انسان‌شناس، ابعاد فرهنگی فرصت‌ها و چالش‌های گردشگری در ایران بررسی شوند.

● **نگاه‌تان درباره چشم‌انداز گردشگری ورودی به ایران چیست؟ بسیار شنیده‌ایم که ایران توانمندی‌های زیادی برای جذب گردشگران خارجی دارد.**

گردشگری یکی از بزرگ‌ترین بخش‌های اقتصادی کنونی مطرح در جهان است؛ بنا برآمار سازمان جهانی گردشگری، شمار گردشگران بین المللی امروز به بیش از یک میلیارد و سیصد میلیون و حجم اقتصادی آن در سال ۲۰۰۸ در حد ۳ میلیارد دلار در روز یعنی بیش از ۹۰۰ میلیارد دلار در سال بوده است و این ارقام با نسبت‌هایی در حد ۳ تا ۵ درصد در حال افزایش هستند. گردشگری امروز در برخی از کشورها بین ۲۰ تا ۴۰ درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهد و در جهان این رقم به ۵ درصد تولید ناخالص جهانی می‌رسد. از این رو هیچ کشوری را در جهان چه توسعه‌یافته و چه در حال توسعه، چه به پیشینه گردشگری طولانی مدت و چه تازه کار نمی‌توان در این زمینه یافت که از این بازار آگاه نباشد. در کشور ما نیز بدون تردید نسبت به این بازار چه در سطح گردشگری داخلی و چه در سطح گردشگری بین المللی آگاهی وجود دارد. اما آگاهی داشتن یا حتی تمایل داشتن به اینکه یک بخش اقتصادی رونق بگیرد و امکان عملی این کار چه از لحاظ زیرساختاری و چه از لحاظ روساختاری، دو امر کاملاً متفاوت هستند.

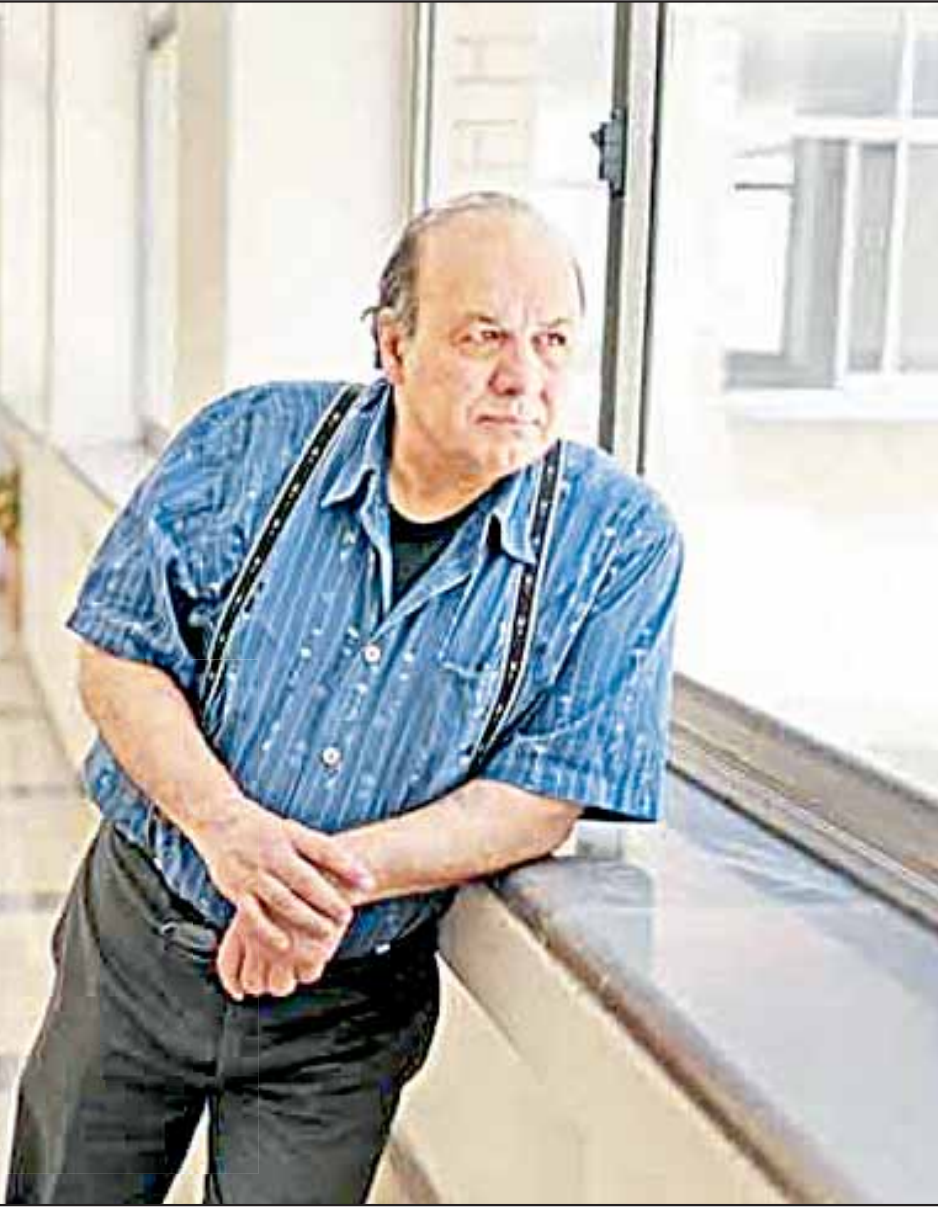
مثالی بزنم؛ امروز اغلب کشورهایی که در ده در حال توسعه طبقه‌بندی می‌شوند دارای منابع طبیعی، معدنی و حتی انسانی بسیار غنی‌تری از کشورهایی هستند که از این لحاظ فقیرتر به حساب می‌آیند. کشور خود ما هم منابع طبیعی بی‌نهایت زیادی دارد و هم سرزمین پهناور با نیروهای انسانی بسیار شاخص است، اما اگر کشور خود را فرضا با کشوری مثل ژاپن با جمعیت نه چندان جوان، سرزمینی کوچک و اغلب کوهستانی با مشکلات بسیار بزرگ از لحاظ سوانح طبیعی (زلزله های دائم و خطرناک) مقایسه کنیم، می‌بینیم که حتی در رویاهای دوردست خویش نمی‌توانیم با این کشور رقابت کنیم. در همین زمینه گر گردشگری مقایسه‌ای حتی ابتدایی با کشور همسایه‌مان ترکیه، نشان می‌دهد که برغم آنکه جذابیت‌های گردشگری ما بی‌نهایت بیشتر است، درآمد ما از این لحاظ ابداً با آنجا قابل مقایسه نیست و مدیریتمان نیز بسیار ضعیف‌تر است.

بنابراین برای پاسخ به پرسش شما باید بگویم ما قابلیت‌های بالقوه زیادی داریم اما به دلایل بی‌شمار فکر نمی‌کنم جزاییش گرفتن یک سیاست رادیکال و بسیار گسترده و اراده قدرتمند سیاسی بتوانیم این بخش را چه در سطح داخلی و چه در سطح بین‌المللی در چشم اندازی کوتاه یا حتی میان‌مدت به جایی برسانیم.

● **به نظر تان کدام گروه از گردشگران (از نظر سنی، جنسی، درآمد، طبقه و...) یا گردشگران کدام کشورها پتانسیل این را دارند که به ایران بیایند؟**

در حال حاضر مقصد گردشگری ایران در سطح بین‌المللی، مقصدی بسیار گران‌قیمت و دور از دسترس است. برای مثال اگر نقطه مبدا را کشوری مثل فرانسه بگیریم که در کشورهای توسعه‌یافته، نقطه‌ای مرکزی به حساب می‌آید، یک سفر توریستی سه یا چهار روزه از مقصد پاریس به تقریباً تمامی شهرهای اروپا و حتی آمریکا را می‌توان در یک طیف قیمت میانگین ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ دلار خریداری کرد. اما برای ایران باید قیمت‌هایی حداقل دو تا سه برابر را در نظر گرفت.

این تازه فقط مربوط به هزینه‌های مالی اولیه سفر است. به این نکته باید آسایش مسافران را نیز اضافه کرد که کاملاً با میزان کمتر بودن یا بیشتر بودن مقررات و قید و بندهای سفر همراه است و همه می‌دانیم در ایران به دلیل سخت‌گیری‌ها و مقررات زیادی

که در همه زمینه‌ها وجود دارد نمی‌توان راحت‌ترین موقعیت را برای گردشگران در نظر گرفت.

البته ما حق داریم که شیوه‌های زندگی خود را داشته باشیم و به هیچ عنوان به گردشگران خارجی اجازه ندهیم که تغییری در هیچ یک از آنها ایجاد کنند و حتی ناچار باشند که از همه آنها تبعیت کنند. اما این را هم باید بپذیریم که هزینه‌های مالی و اجتماعی سفر به کشورمان به شدت بالا بروند و منابع از این راه به حداقل برسند. به این نکته تمامی مشکلات دیگری که کشور ما به دلایل تحریم و سایر فشارهای بین المللی با آنها درگیر است نیز بیفزاییم. در این حالت می‌بینیم که ابدا در موقعیت مناسبی برای رقابت قرار نداریم.

در یک کلام امروز فقط می‌توانیم انتظار ورود دو گروه از گردشگران را داشته باشیم؛ نخست گردشگران نسبتاً با درآمد بسیار بالا با هدف صرفاً سیر و سیاحت فرهنگی و احتمالاً دارای پیشینه‌ای قدیمی از سفر به ایران مثل کسانی که پیش از انقلاب در ایران کار کرده‌اند، که این گروه به دلیل سن و سال خود حاضر به تحمل بسیاری از شرایط خاص هستند و تمایل دارند در سنین بالای بازنشستگی تمدن قدیمی ایران را ببینند یا برای آخرین بار ببینند؛ گروه دوم جوانان و گردشگران ماجراجویی که تمایلمان از چنین سفری اصولاً به چالش کشیدن مخالفت‌هایی است که گردشگران دیگر یا خانواده‌هایشان با مشکلات آن دارند.

اما هر دو گروه بسیار اندک هستند و نمی‌توان آنها را در بازار بزرگ گردشگری که در جهان وجود دارد، چندان پراهمیت دانست.

از این دو گروه که بگذریم سایر «گردشگرانی» که به ایران می‌آیند و فکر می‌کنم محاسبه نیز می‌شوند، بیشتر کسانی هستند که از کشورهایی در حال توسعه و فقیر به کشور ما وارد می‌شوند و

● **پیش فرض ما این است که گردشگران خارجی**

دوشنبه ۲۹ بهمن ۱۳۹۷ - سال نو د سوم - شماره ۲۷۲۲۴

گردشگری؛ آرزوهای ما و واقعیت‌های جهان

ارمنستان و ترکیه

چه دارند که ما نداریم؟

روشن است که در اینجا میزان شوک فرهنگی بسیار بیشتر خواهد بود، مگر آنکه برای این برخورد‌ها و همنشینی‌ها، برنامه‌ریزی شده باشد و بتوان آنها را مدیریت کرد. مسائل زیست‌محیطی و آسیب‌هایی که گردشگری به اقلیم و آرامش و زیبایی و نظافت شهرها می‌زند نیز جای خود را دارد و البته باید مدیریت شوند. برای این کار نیز اولاً نیاز به زیرساختارها و روساختارهای مادی و غیر مادی مناسب است و ثانیاً نیاز به زمان هست که همه این‌ها دوری شوند.

سال‌های سال است مردم ما به دلایل اقتصادی و کاهش درآمد طبقه متوسط، سفرهای کمتری می‌کنند و به مکان‌های نزدیک‌تری می‌روند و حتی در سفرهای طولانی‌تر نیز کمتر به عنوان یک گردشگر کامل رفتار کرده و بیشتر به نوعی «غریبه» شباهت دارند. این را بیشتر می‌توانیم در نبود یا کمبود بسیار بالای رابطه با جهان تعمیم دهیم. یک اقلیت بسیار کوچک از ایرانیان به سفرهای خارجی می‌روند و دولت نیز با سیاست‌های نادرست و گران کردن سفر، این رقم را دالما کوچک می‌کند و به همین ترتیب تعداد بسیار اندکی گردشگر خارجی به ایران می‌آیند.

بنابراین تجربه رفتاری و برخورد میان مردم و گردشگران بسیار اندک است و مسئولان که جای خود را دارند و میزان تصدی‌گری و برخورد از بالای آنها با مردم خود ما هم آشکارا مورد اعتراض حتی بخش‌های زیادی از خود مدیریت کشور است.

حال تصور کنیم که با خارجی‌ها چطور باید رفتار شود و حتی شاید بتوانیم بگویم رفتار با خارجی‌های کشورهای ثروتمند، اغلب بهتر از رفتار با داخلی‌ها باشد. برخوردهایی که گاه در شهرهای توریستی ایران با گردشگران ایرانی شهرهای دیگر می‌شود، واقعا تاسف‌آوراست.

بنابراین اگر بسیار خلاصه بخواهم بگویم، مشکل مسئولان در عدم پذیرش آن است که برای جذب گردشگر نیاز به فضای باز سیاسی و نظم و قانون و ثبات و صلح و اعتماد بالای اجتماعی و همچنین وضعیت اقتصادی نسبتاً مناسب مردم و وجود طبقه متوسط نسبتاً بزرگ هست و در مورد مردم نیز باید به این نکته اشاره کرد که برای رضایت گردشگران نیاز به صداقت، رفتار درست بدون مبالغه، وجود مدنیت بالا، نبود فساد گسترده و رشوه‌خواری، قوانین کامل و منظم برای قیمتگذاری بر اجناس و نصب تایتیک، شفافیت روابط و قیمت‌ها و البته نشان دادن انسانیت و دلسوزی و مهمان‌نوازی است که از این لحاظ ما پیشینه داریم ولی به دلیل افزایش مشکلات اقتصادی و اجتماعی بسیاری از این صفات خوب را به سود خودپرستی و خودنمایی و خودخواهی از دست داده‌ایم و این‌ها همه البته به گردشگری چه داخلی و چه خارجی ضربه می‌زنند. سرانجام اینکه بدون شک چه گردشگری داخلی و چه به خصوص خارجی چالش‌ها و خطراتی را متوجه فرهنگ‌های بومی می‌کنند، اما تنها راه مقابله با این خطرات، قدرتمند بودن هویت‌های محلی است و توانایی مبادله و انعطاف‌پذیری با فرهنگ‌های دیگر و گر نه با ممنوعیت و جلوگیری از تماس با سایر فرهنگ‌ها نمی‌توان هیچ فرهنگی را حفظ و تقویت کرد.

● **ایا راهکارهای عملی برای کاهش این موانع در شرایط کنونی وجود دارد؟**

همیشه راه حل، حتی در بدترین شرایط وجود دارد. راه حل‌های ما را نیز به دو گروه می‌توان تقسیم کرد: نخست راه حل‌های اساسی، یعنی راهبردی و ساختاری؛ برای برخورداری از گردشگری در سطح وسیع نیاز به تغییر در ساختارهای اساسی یک کشور وجود دارد؛ یعنی باید قانونی بودن، ثبات سیاسی و اقتصادی، رعایت قوانین و اعتماد اجتماعی بالایی وجود داشته باشد، توزیع ثروت و امتیازات اجتماعی بسیار بهتر باشد، مردم باید از آزادی‌های بسیار بیشتری برخوردار باشند و کم‌ترین شکی نباید نسبت به رعایت حقوق بشر در یک کشور وجود داشته باشد. این‌ها نکات بسیار مهمی هستند. یک مثال بزنم این است که در سطح بین‌المللی ببریم؛ تصور کنیم که کسانی را به سویی ببرند که مورد پسند بخشی از افراد آن فرهنگ خود می‌کند ولی کشته شدن یک شهروند به دست این دولت در همین اواخر چند صد میلیارد به آن ضربه زد و به باور اغلب مفسران تا سال‌های سال نخواهد توانست کمر خود را در برابر ضربه‌ای که خورده راست کند. جهان امروز به‌رغم آنکه ممکن است تصور شود به این مشکلات توجهی ندارد به شدت نسبت به آنها حساس نیاورند، نه می‌توان انتظار رشد و بهبود گردشگری داخلی را داشت و نه به خصوص گردشگری خارجی را.

مقایسه نیست اما اگر بخواهیم به عنوان یک کشور در حال توسعه و رو به رشد، تصویری را که دشمنان برای ما می‌سازند تغییر دهیم، باید به کوچک‌ترین نکات بسیار توجه کنیم و جای هیچ شک و تردیدی را نگذاریم.

به ویژه باید دخالت را در سبک‌های زندگی مردم و دخالت دولت را در زندگی مردم کاهش داد. فراموش نکنیم که توطئه‌های زیادی برای ایجاد نارضایتی در مردم و تخریب چهره ایران در جهان وجود دارد و راحت‌ترین روش برای این کار دخالت در سبک زندگی مردم است که اغلب با شعارهای ظاهرا موجه و البته مخالفت با ورود گردشگر و جلوگیری از سفر ایرانیان به خارج انجام می‌شود. هراندازه شرایط دموکراتیک بیشتر و بهتر باشد، بیشتر می‌توان در انتظار گردشگر بود.

امروز ببینیم کشورهای دموکراتیک بیشتر گردشگر دارند یا کشورهای دیکتاتوری؟ روشن است که مورد اول. در کنار این تغییرات و برنامه‌های ساختاری نیاز به بازگذاشتن اینکارها و بدیل‌های مردمی از جمله آزاد گذاشتن انجمن‌های مردم محور برای جذب گردشگر نیز وجود دارد. اگر بخواهیم بخش اقتصادی را تقویت کنیم و به حدی برسانیم که کشورمان ظرفیت بالقوه‌اش را دارد، باید دورانی از گذار را تجربه کنیم که دستکم بین بیست تا سی سال ادامه داشته باشد.

در این دوران بدون شک نمی‌توان انتظار داشت که صرفاً دولت یا سرمایه‌گذاران بزرگ بتوانند گردشگران را افزایش دهند و فقط از خلال آنها این بخش تقویت شود. در این مدت انجمن‌ها و سازمان‌های مردم‌مدار برعکس می‌توانند بسیار مهم و تأثیرگذار باشند. اینجااست که به اشتباه بزرگ دولت می‌رسیم؛ اینکه اگر شرایط سفرهای خارجی و گردشگری بین‌المللی را به هر شکلی برای مردم خود سخت کنیم به تنها کوچک‌ترین تأثیری بر رشد گردشگری داخلی ندارد بلکه در عمل هر دو را تخریب خواهد کرد و ما را هر چه بیشتر منفردتر می‌کند.

وقتی مردم به راحتی بتوانند به مسافرت‌های خارجی بروند، گردشگران بیشتری را هم می‌توانند جذب کنند و تصویر ایران را بهبود بخشند و بالعکس.

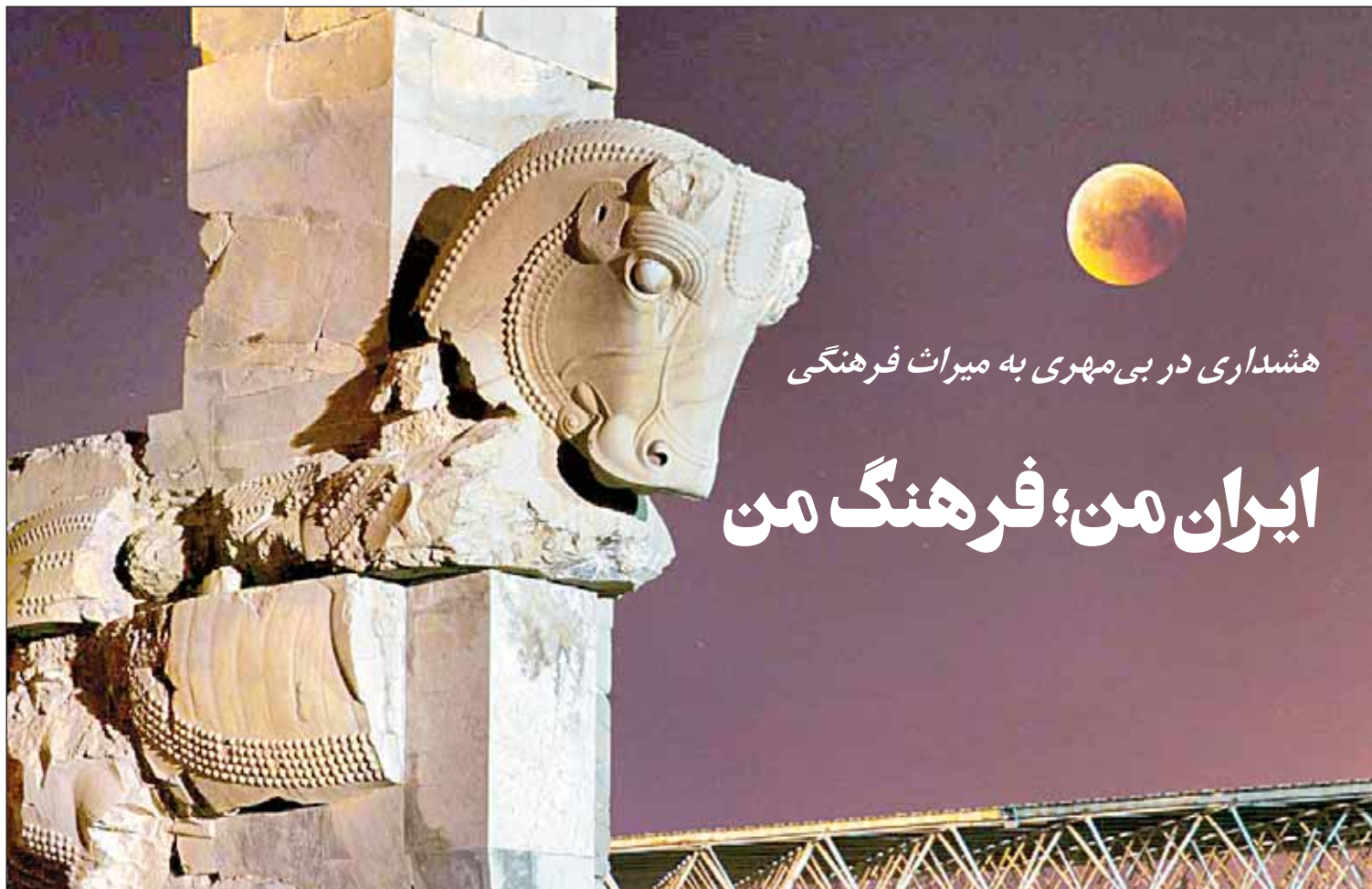
● **شما مهم‌ترین انگیزه‌های فرهنگی گردشگران ایرانی را که به خارج و به ویژه کشورهای همسایه می‌روند در چه می‌بینید؟**

سیاست‌های ساختاری اقتصادی و سیاسی نادرست در طول سال‌ها باعث شده که طبقه متوسط و قابلیت آن را به هزینه‌کردن، کوچک‌تر کنیم.

مقابله و اصرار بر اینکه یک سبک زندگی خاص را در کشور حاکم کنیم، به‌رغم عدم موفقیت واکنش‌های خطرناکی که ایجاد کرده، همچنان ادامه دارد و سبب شده است که همه افراد تمایل به آن داشته باشند که برای آنکه او چند روزی احساس کنی کسی در زندگی خصوصی‌شان دخالت نمی‌کند به گرجستان و تاجیکستان و ترکیه بروند و گر نه من دلیلی نمی‌بینم که این کشورها را کسی نسبت به مقاصد داخلی ایران ترجیح بدهد. افزون بر این ضعیف کردن طبقه متوسط و دامن‌زدن به تنش‌های بین‌المللی و عدم توانایی یا سوء مدیریت برای ایجاد روابط خوب با جهان، سبب می‌شوند که ما وضعیت بسیار سختی داشته باشیم.

وقتی پاسپورت ما در جهان جزو چند رده آخر از لحاظ تعداد کشورهایی است که می‌توان با آن بدون ویزا سفر کرد، باید دلیل را ببینیم نه اینکه صرفاً این و آن را متهم کنیم که با ما دشمنی می‌کنند. اگر این مسأله ناشی از دشمنی‌های سیاسی باشد باید بکنیم چرا این دشمنی‌ها بر وضعیت ما مؤثر هستند ولی در بسیاری موارد بر همسایگان ما تأثیری نداشته‌اند.

باید دائم از خود پرسسیم مگر تاجیکستان و گرجستان و ارمنستان و ترکیه چه چیزی دارند که ما فاقد آن هستیم؛ آیا این در پیشینه و میراث فرهنگی آنها است یا در امکاناتی که هر گردشگری نیاز به برخورداری از آنها دارد، یعنی رفاه نسبی و آسایش خیال. یافتن پاسخ چندان مشکل نیست. افزون بر اینکه تا زمانی که دولت‌ها در ایران، سیاست‌های تولیبرالی و سرمایه‌داری ضد اجتماعی و ضد رفاهی را کنار نگذاشته و طبقه متوسط را رشد نداده و توزیع بهتری در امتیازات مادی و غیر مادی در کشور به وجود نیآورند، نه می‌توان انتظار رشد و بهبود گردشگری داخلی را داشت و نه به خصوص گردشگری خارجی را.

هشدار در بی‌مهری به میراث فرهنگی ایران من؛ فرهنگ من

● منوچهر دین‌پرست

می‌رسد. حافظه تاریخی ما یک رابطه بی‌واسطه بین گذشته و آینده است حال اینکه آگاهی تاریخی ما یک رابطه «با واسطه» است. به همین دلیل است که تأکید داریم برای آگاهی تاریخی باید به این مکان‌ها مراجعه کنیم.

سالانه میلیون‌ها دانش‌آموز و دانشجو به مرزهای میهن می‌روند برای آگاهی تاریخی از حماسه سربازان و جان‌نثارانی که برای عزت و سربلندی این سرزمین جان باختند و شهید شدند. این جوانان در مرزهای میهن به این جانبازان و جان‌باختگان افتخار می‌کنند و از تماشای بنای یادبود و آثار حماسه و دل‌آوری آنان احساس غرور می‌کنند؛ آنها تاریخ را از نزدیک شاهدند و پیوند خویش با گذشته را نیز پاس می‌دارند ضمن آنکه به هویت و فرهنگ خویش هم افتخار می‌کنند.

شایسته است کارشناسان و متولیان فرهنگی در موزه‌ها و ادارات میراث فرهنگی هر شهر ابتکار عمل را به دست گرفته و با تماس با اولیای مدارس و دانشگاه‌ها لیست زمان و مکان بازدید از آثار فرهنگی، هنری و تاریخی را به آنها ارایه دهند. از سوی دیگر برنامه‌ریزان کتاب‌های درسی در وزارت دور و دراز آموزش و پرورش وظیفه دارند طراحی «ترم‌افزار» هویتی و تاریخی نوجوانان را فراهم کنند و از آثار ملی، فرهنگی و حماسی ایران بنویسند تا دانش‌آموزان با «فضیلت» هویت ملی و میهن دوستی و ایثار در راه وطن و ادای احترام به گذشتگان این مرز و بوم بیشتر آشنا شوند. اینکه که چرا برخی به میراث خویش بی‌اعتنا و بی‌مهرند پاسخ را باید در عدم آموزش توسط اولیای خانه و مدرسه یافت.

در پایان این یادداشت کوچک قصد نداشتیم به گردشگری سیاحتی و زیارتی که بر محور همین بناهای به یادماندنی رونق و بازار می‌بخشد اشاره کنیم اما چاره چیست؟ باید کارآفرین بود و چرخه اقتصاد کشور را به حرکت درآورد و گردشگر داخلی و خارجی را جذب کرد تا عده بسیاری در حوزه «توریسم» از دولت همین میراث فرهنگی باقی مانده از گذشته ما فعالیت داشته باشند.

ناگفته پیداست امروز در بسیاری از کشورهای جهان صنعت گردشگری منبع ارزآوری چشم‌نوازی دارد که ترکیه، ایتالیا و فرانسه در سکوی اول، دوم و سوم آن نشسته‌اند.

ایران ما، فرهنگ ما و هویت و تاریخ ماست؛ باید در حفظ آن کوشا باشیم و توانا شویم.

نمونه استالین، رهبر اتحاد جماهیر شوروی در اوج ستیز با دین و فرهنگ برآمده از دیانت ارتدوکسی در سال ۱۹۳۱ میلادی فرمان داد زیباترین بنای قدیمی شهر مسکو به نام کلیسای مریم مقدس را با ناقوسی در ارتفاع صد متری با هفت تن دینامیت منفجر کنند تا ستاد مرکزی حزب کمونیست را بسازند! آیا در مسکو با مساحت هزار و پانصد کیلومتر هیچ قطعه زمینی برای تأسیس ستاد حزبی پیدا نمی‌شد؟ آیا او به دین، هویت ملی، تاریخ و فرهنگ نسل‌های پیشین و امروز روسیه اهانت نکرد؟ طالبان که با سی تن تی. ان. تی مجسمه بودا را منفجر کردند آیا به دو ملت همسایه چین و هندوستان با این اقدام خویش پیام دوستی فرستادند؟ داعش که مقبره حضرت یونس نبی را در موصل منفجر کرد آیا هیچ گوهر و هویت تاریخی، فرهنگی و دینی دارد؟ شوروی و طالبان و داعش از کدام «شاقول» بهره بردند که نشانه تراز روانی و هارمونی فرهنگی آنها بود؟

اماکن متعلق به میراث فرهنگی و موزه‌ها حتی ما را در برابر فرهنگ و سنت بیگانه می‌توانند «واکسینه» کنند. ما در آن اماکن می‌توانیم پنجره‌ای برای «دیالوگ» فرهنگی و هویتی باز کنیم یا در تعامل با کارشناسان در آنجا برای آینده جمعی خویش بحث و گفتگو و تبادل نظر داشته باشیم.

با این توضیحات، موزه دیگر همانند گورستان نیست که در آن چند کوزه سفالی همانند مردگان «مخاطب» من باشند بلکه آنجا تاریخ، هویت و فرهنگ را یکجا می‌بینیم که بدون این سه عنصر مگر انسان، ارزشی هم خواهد داشت؟ موزه در واقع «بانک» تاریخ است که نگهدارنده سرمایه مادی و معنوی شهر و کشور به شمار می‌رود؛ بانکی که اعتبار فرهنگی و تاریخی ایران است. در موزه‌ها از گذشته می‌آموزیم و برای ثبات و استحکام هویت خویش، درخواست اعتبار و تسهیلات می‌کنیم. نگون بخت او نیست که هویتش شکسته باشد، نگون بخت اوست که هیچ هویت نداشته باشد.

شهروندان یک جامعه متعادل، آزاد و پویا با مراجعه به موزه‌ها و میراث فرهنگی از نوعی احساس ایمنی بهره می‌برند؛ همان‌ها که از بی‌تاریخی رنج می‌برند و از بی‌فرهنگی گریزانند و از بی‌هویتی هراسناکند. اگر در موزه‌ها «تاریخ» را بیاموزیم پس می‌توانیم آینده را ترسیم کنیم.

بخاطر بسپاریم که تاریخ شکل ماهرانه‌ای از حافظه است. به بیانی، تاریخ آن حافظه‌ای است که استادانه ساخته می‌شود؛ حافظه‌ای که از گذشته آغاز می‌شود و با عبور از زمان حال به آینده

فرهنگ و هویت و تاریخ ما «میراث» ما نیستند بلکه میراث ایران و همان هویت و فرهنگ و تاریخ جمعی ما هستند. به بیانی دیگر، فرهنگ و هویت را یک نسل و یک شبه یا ظرف یک ماه و یک سال نمی‌سازد که حال بخواهیم میراث فرهنگی هم داشته باشیم و به هویت ملی و تاریخی خویش نظری بیندازیم و ببینیم از کجا هستیم و به کجا می‌رویم.

اضافه بر این، فرهنگ یک محصول تولیدی در کارخانه هم نیست که آسان به دست آوریم و مصرف کنیم و زنده را نیز به زیاده‌دان فرهنگ بریزیم. فرهنگ یک «فرآیند» پیچیده است که نسل‌ها طول می‌کشد تا آثار آن نمایان شود. ملت‌های گوناگون به این دلیل میراث فرهنگی دارند که می‌خواهند در این سیاره با هویت و تاریخ مند شناخته شوند. به این سیاق، هویت من تاریخ من است و تاریخ جمعی ما، هویت ملی ماست که فرهنگ مشترک ایران را می‌سازد. این فرهنگ نباید فقط متعلق به زندگان یا ما آمدگان باشد؛ بلکه فرهنگ به مردگان یا رفتگان هم تعلق دارد.

هنرمند یا دانشمند برجسته‌ای که امروز زنده است و ارزش هنری و ملی دارد آیا فردا که چشم برهم نهاد دیگر منزلتی ندارد؟ مگر نه اینکه انسان به این دلیل می‌میرد که زنده است؟ چه قانونی یا کدام نهادی ارزش مردگان یا رفتگان را کمتر از ارزش آمدگان و آیندگان می‌شناسد؟ برای همین است که منزل آن ادیب یا دانشمند و صدها بنای فرهنگی و تاریخی را حفظ می‌کنیم که نشان دهنده سرچشمه تاریخ، هویت و فرهنگ را باید در چشم انداز هویت این مکان‌ها جست نه در لابلای کتاب‌ها.

میراث فرهنگی محل تماس ما با گذشته نیست بلکه نقطه اتکای ما به حال و آینده نیز هست، پس نباید این نقطه را کور کنیم یا به آن آسیبی برسانیم. میراث فرهنگی همچو شاقولی است که تراز تعادل فرهنگی، تاریخی و روانی یک شهر یا یک کشور را نشان می‌دهد. بدون این شاقول چگونه می‌توانیم ادعا کنیم که ما هم ملتی تاریخ مند و تاریخ مدار و دارای حافظه و هویت جمعی هستیم؟ برای

تجلی زیبایی و شگفتی طبیعت در ژئوپارک قشم

• تاج محمد کاظمی

ژئوپارک قشم به عنوان یکی از مراکز مهم گردشگری در کشور محسوب می شود که پیوند زیبایی و شگفتی طبیعت در آن تجلی پیدا کرده است.

در جای جای ایران زمین، زیبایی طبیعت با شگفتی خاص هر منطقه پیوند خورده و رغبت گردشگران و پژوهشگران را برای دیدن این مناطق بکر دو چندان می کند.

انسان وقتی بعد از یک روز گرم هنگام غروب آفتاب در طول سواحل زیبای جزیره قشم قدم می زند، حسی زیبا، مطبوع و جذاب به او دست می دهد.

زیبایی این حس از دل طبیعت زیبای این جزیره برمی خیزد، طبیعتی که نقطه به نقطه آن سرشار از زیبایی، شگفتی و لطافت است. کسانی که زیبایی ها را نه در ظاهر که در باطن پدیده ها می بینند، در قشم از دیدن این همه زیبایی سیر نمی شوند.

این زیبایی ها را در آرامش، امنیت، سکوت و خلوتی این جزیره به خوبی می توان دید؛ آرامشی که آرام بخش دل هاست، امنیتی که روح بخش جان هاست، سکوتی که تسکین دردهاست و خلوتی که برآمده از نظم و دقت در کارهاست.

تلفیق این فضا با معجونی از شگفتی های طبیعت باعث شده است تا این جزیره به یک پارک زیبای مملو از شگفتی ها تبدیل شود.

این پارک ژئوپارک نیست اما ژئوپارک قشم در این پارک متولد شده است.

ژئوپارک چیست؟ سازمان علمی فرهنگی یونسکو، ژئوپارک را یک محدوده معین جغرافیایی تعریف می کند که شامل چند پدیده خاص و زیبای زمین شناسی است و در این محدوده ممکن است علاوه بر جاذبه های زمین شناسی تعدادی جاذبه های طبیعی، فرهنگی، هنری و تاریخی هم وجود داشته باشد. طبق این تعریف تاکنون بالغ بر ۷۷ ژئوپارک در دنیا از سوی یونسکو به ثبت رسیده اند که ژئوپارک قشم به عنوان تنها ژئوپارک ایران و خاورمیانه یکی از آنهاست. از آنجا که ایران به دلیل قرار گرفتن در محل تلاقی چند پدیده زمین شناسی از یک موقعیت منحصر بفرد در دنیا برخوردار است، جزیره قشم به عنوان نمادی از این موقعیت با توجه به ویژگی ها و جاذبه هایش به ایجاد این ژئوپارک کمک شایانی کرده است.

بنابر نظرات کارشناسان و مسئولان ژئوپارک قشم، مجموعه ای از این پدیده ها در جزیره قشم جمع شده اند که نظیر آنها را کمتر می توان در دنیا پیدا کرد، طوری که از هشت گروه پدیده زمین شناسی شامل «زمین ساخت»، «فرسایش»، «سوب شناسی»، «زمین شناسی مهندسی»، «زمین شناسی فرهنگی»، «نمونه های زمین شناختی»، «آذرین و دگرگونی» و «چشم اندازهای زمین شناختی» هفت گروه در جزیره قشم وجود دارد.

در این جزیره لایه هایی از نمک دیده شده که قدمت آن چند صد میلیون سال تخمین زده می شود و بازدید از غار منحصر بفرد آن که تماماً از نمک تشکیل شده است، برای بسیاری از زمین شناسان دنیا یک آرزو بشمار می رود. دو هدف عمده از تأسیس ژئوپارک در قشم «توسعه اقتصادی جوامع محلی از راه گردشگری زمین شناختی» و «بالا بردن دانش و آگاهی عمومی در رابطه با علوم زمین» بوده است و تبیین ارزش و اصالت زمین و طبیعت در اندیشه همگان و جلب مشارکت همگانی در حفاظت و نگهداری میراث زمین شناختی نیز از اهداف دیگر تأسیس این ژئوپارک است. تنوع در هر شرایط و در هر مقوله، هم زیبایی و هم شگفتی را به همراه داشته است و قاعدتاً تنوع در گیاهان و جانوران در هر منطقه می تواند زیبایی و شگفتی را در آن منطقه مضاعف سازد.

ارتباط ایران از طریق دریا با شبه جزیره هند، اروپا، آسیای مرکزی و شبه جزیره عربستان عامل وجود گونه های مختلف گیاهی و جانوری هندی، اروپایی، آفریقایی، آسیایی و عربی در ایران است و جزیره قشم به عنوان نمادی از ایران، سرشار از این تنوع گیاهی و جانوری است، طوری که در این جزیره گونه های مشترک با استرالیا و حتی قطب جنوب نیز مشاهده شده است.

جزیره قشم از نظر داشتن تنوع زیستی نیز در ایران منحصر بفرد است و این بزرگترین مزیت برای تأسیس ژئوپارک در این جزیره بوده است و معنا و مفهوم تنوع زیستی این است که در جزیره قشم پروتئین ها و ژن های متنوعی وجود دارند.

وجود مرجان ها، جنگل حرا، کوچکترین و بزرگترین پستاندار دنیا، ۲۲۰ گونه پرندگان که نیمی از این آنها آبزی هستند و انواع گونه های جانوری و گیاهی یک موهبت طبیعی برای ایران بشمار می رود. قشم بهترین نقطه دنیا برای دیدن پستانداران دریایی است و غواصی و دنیا ی زیرآب، ارتباط بین دریا و زندگی و خوراک های دریایی از جمله جاذبه های گردشگری این جزیره محسوب می شوند.

پرورش میگو، صدف و مروارید هم از جمله پتانسیل های این جزیره است و ویژگی های معماری و امکانات خاص این جزیره برای

تحقیقات دریایی موقعیت یگانه ای را برای آن بوجود آورده است. در کنار این موهبت طبیعی اما نشست نفت و گاز و تیل، صید غیراصولی، انباشت زباله و گردشگری غیراصولی توسط انسان ها از جمله خطر هایی هستند که طبیعت بی نظیر قشم را تهدید می کنند. گفته می شود ساخت اسکله هایی که به زعم برخی از کارشناسان بدون مطالعه دقیق ساخته شده اند، در حال حاضر عامل نابودی پهنه وسیعی از مرجان ها هستند، در حدی که ارزش ریالی یک مترمربع مرجان بالغ بر ۴۷۰ میلیون ریال برآورد شده اما متأسفانه یک صیاد در اثر ندانم کاری بخاطر یک لنگر ۳۰ یا ۴۰ هزار ریالی بخش وسیعی از مرجان ها را نابود می کند.

طبیعی است ژئوپارک صرفاً با غنی بودن طبیعت و عوامل طبیعی مناطق تحت پوشش آن پایدار نخواهد ماند بلکه همانطور که در تعریف یونسکو از ژئوپارک آمده است جاذبه های فرهنگی و تاریخی نیز در این مجموعه از جایگاه والا یی برخوردار است. یکی از جنبه های مهم میراث فرهنگی در قشم جوامع محلی است و میراث فرهنگی یک موضوع بعد از توسعه نیست بلکه وجود تعداد زیاد بادگیر، آب انبار، چاه ها و سازه های تاریخی و معماری خاص در جزیره قشم نشانه این ارتباط و مرمت این مکان ها خدمت به جامعه محلی است.

حفاظت و نگهداری از این موهبت طبیعی وظیفه همه بخصوص مردمان بومی ساکن در محدوده این مجموعه است و نقش بی بدیل دانش و آگاهی در انجام هر چه بهتر این وظیفه و همچنین نقش دانش آموزان، معلمان و نهادهای مردمی مانند شوراهای انتقال مفاهیم زیست محیطی به مردم بسیار مهم است.

سه هدف عمده دست اندرکاران ژئوپارک قشم حفاظت، آموزش و توسعه پایدار محدوده تحت پوشش آن است و در چنین توسعه ای همه باید تلاش کنند همانطور که از منابع موجود این محدوده استفاده و کسب درآمد می شود، مصرف این منابع را طوری مدیریت کنند تا نسل های بعد هم بتوانند از آن استفاده و کسب درآمد بکنند.

در دنیا در ۱۹ کشور ۷۷ ژئوپارک وجود دارد که چین، ایتالیا و انگلستان هر کدام به ترتیب با ۲۴، هفت و هفت ژئوپارک بیشترین تعداد این مجموعه را دارا هستند و ژئوپارک قشم از لحاظ تنوع پدیده های زمین شناسی و به دنبال آن تنوع سایت ها نسبت به سایر ژئوپارک های دنیا جایگاه بهتری دارد.

وسعت ژئوپارک قشم افزون بر ۳۰۰ کیلومتر مربع است و این مجموعه در سال ۱۳۸۵ به عضویت شبکه جهانی ژئوپارک های یونسکو درآمد.

رباط - خبرگزاری فرانسه - منابع نزدیک به شاه که گفتند وی خیال کناره‌گیری ندارد اضافه کردند شاه که از تحولات و حوادث اخیر ایران سخت متأثر شده است اوضاع را دقیقاً تعقیب میکند و تنها مایه تسلی او این است که همسر و سه فرزندش در کنارش هستند راضی به ۱۸ ساله شاه‌دوره تعلیمات خلیفان را در آمریکا می‌گذراند. پاریس - خبر گزار فرانسه - ملک حسن دوم پادشاه مغرب ضمن مصاحبه‌ای در پاریس گفت که درخواست آیت‌الله خمینی درباره استرداد شاه که اکنون

www.iranianshistoryonthistday.com